

Фармерське Життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday.

Address:

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

WEDNESDAY, JULY 16, 1930. No. 29 (276). VOL. VI

PIK VI. Ч. 29 (276). СЕРЕДА, 16 ЛИПНЯ 1930. WINNIPEG, MAN.

Відозва до Фармерів і Робітників Виборчого Округа Селкирк!

ТЯЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРАЦЮЮЧИХ.

Нинішні домінуючі вибори повинні ясно відкрити фармерам і робітникам Канади всі причини того тяжкого положення, в якому живуть бідні фармери і робітники і допомогти їм зрозуміти те безнадійне становище, в якому вони живуть в капіталістичній системі визиску й насильства.

Цього положення перед фармерами і робітниками не відкриє ніхто з старих партій — ні консервативна, ні ліберальна, ні "прогресивна", ні лейбористська. Про це нам найкраще свідчать їхні виборчі програми. Але програма Комуністичної Партії це викриває.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА.

Економічна криза, яка тяжко ударила по канадській індустрії, ще тяжче ударила по фармерським господарствам. Ціни на фармерські продукти полегли стрімголов влодну, фармерство збідніло, бо не оплачуються йому продукти його праці. Виглядів на краще не видно. Навпаки, самі панські писакі-економісти кажуть, що застосування на фармах тракторів, комбайнів і інших найновіших машин ще більше знизуватимуть ціни на фармерські продукти, головню на пшеницю. Але купувати ці нові коштовні машини є в спроможі тільки багаті фармери, а бідняки не мають на що їх купувати. Це значить, що багач, який має кілька секцій обробленої землі, зможе машинами продукувати пшеницю та інше збіжжя танім коштом, а бідні фармери цього зробити не зможуть. Через те багаті фармери будуть ще більше багаті, а бідні ще більше бідні. (До таких бідних належать і ті, що мають кводер чи півсекції землі — бо вони також не зможуть конкурувати з багатіями.)

ЗАЩО "СВАРЯТЬСЯ" ПАНИ?

Ринки (маркети) для фармерських продуктів стало зменшуватися. Ліберали й консервати "сваряться" не за те, щоб поліпшити положення бідного населення Канади, але за те, яким чином збільшити вивіз товарів з Канади до інших країн.

А це можна досягнути тільки в одинокий спосіб — ще більше знизити урівень життя фармерів і робітників — далі знизуючи ціни на фармерські продукти та знизуючи заробітні платню робітникам.

Це і є справжній зміст "боротьби" над тарифом, яку оснований на угоді обох таборів капіталістичної класи, лібералів і консерватів, оснований на тім, що торгова країна мусить давати дохід банкам, залізним дорогам і моргеджевним компаніям.

Коли комуністична партія говорить про "бідних фармерів", то вона розуміє ту частину фармерського населення, яка є безмілосердно визискувана й тяжко прибита фінансовим капіталом (банками і моргеджевним компаніям), плаченим величезних процентів за позиції та моргеджі. Коли комуністична партія говорить про ту бідну частину фармерів, то вона уважає її, як ворожу класу до тої невеликої групи, яка не знає кризи, яка опановуючи всі наймодерніші рілнічні машини, стає ще більшими спільниками капіталістів.

ЩО ЖДЕ БІДНИХ ФАРМЕРІВ?

Через таке положення, бідні фармери будуть ще більше задолжуватися, а довги ще більше виганятимуть їх з фармів. Отже бідні та середні фармери будуть ще більше бідні, а багаті будуть думати з банкірами та з фабрикантами про те, як знизити ціни на фармерські продукти. Тому то до незможних фармерів говоримо ми на цьому місці й кличемо їх до боротьби проти фінансового капіталу і до єдності з робітниками.

Панські партії кажуть, що Канада має всі можливості продукувати пшеницю і всі споживчі продукти найкращої якості і у величезній кількості. Але для того, щоб ці фармерські продукти були потрібні, це ним дуже хитрою консервативною крикуном Бенет і який хоче, щоб ми йому вдали, для того бідні фармери, які не мають відповідних машин, щоб ту свою продукцію збільшити, поліпшити її якість — будуть виспанені з власних фармів. Така наша відповідь Бенетові, Стітові, всім консерватам, лібералам і прогресистам.

ЩО ГОВОРЯТЬ ЛЮДИ НАУКИ?

Про це говорять не тільки комуністи, але і про це говорять люди науки, професори канадських

НАРОДИВСЯ 1886 р. в селі Ворвуді, залізького повіту, в Галичині, в бідній селянській родині. Змалку працював дома, коло родичів, потім пішов до школи і при тихих матеріальних умовах скінчив державний учительський семінар. Якийсь час викладав в старому краю, а в 1908 року виїхав до Злучених Держав. Тут, як і всі іммігранти, швидко шукати праці. Один рік працював в кропальній вулиці в Пенсильванії, потім працював у фабриці виготовлення цукру та в ренчара на фармі в Нью Мексико.

До Канади приїхав 1911 року до міста Вінніпегу і почав працювати в друкарні української робітничої газети "Робочий Народ". На початку працював, як друкар, потім як редактор, а були часи, що одночасно працював, як друкар, адміністратор і редактор, переживаючи найтяжчі часи разом з робітничою газетою.

Були часи, що треба було залишати газету й шукати праці, щоб поправити заборгованість, і тоді тов. Навізівський пішов до іншої праці, але його кликали товариші і обов'язали знову до газети. За його невтомним старанням "Робочий Народ" почав зростати. Одночасно тов. Навізівський належав внаслідок до Української Соціал-Демократичної Партії, органом якої був

сських університетів. Вони підраховують, що трактори, комбайни і інші модерні рілнічні машини, що їх запроваджують на своїх фармах фармери-багаті, викопують з фармів 150,000 бідних фармерів, бо їх викає і забігають. І коли візьмемо це все на увагу, коли візьмемо на увагу іншине тяжке життя фармерів і прирівнаємо до цього хвальковиті фрази Бенета, Кінга, прогресистів та лейборитів про рійні добробути, які вони дадуть фармерам і робітникам, коли будуть їхніми голосами вибрані до парламенту, то побачимо, що обіщники є тільки виборчою ланкою на фармерські і робітничі голоси. Ці пани не відійдуть від своїх парадоксних і доведуть до того, що фармери північної Манітоти дають корінь, а живу худобу продають по 2 центи за фунт. (Робітник в місті, якщо має за що купити фунт м'яса, то мусить заплатити 25 або 28 центів за фунт.)

ЩО ДІЄТЬСЯ В МІСТАХ.

В містах тисячі безробітних домагаються праці, або хліба, а поліція дає їм класи або накує в тюрми. Їхні домагаються: "Пані, або плати". Коли немає праці для тих, які збудували величезну індустрію цієї країни, то уряд повинен дати їм утримання коштом тої індустрії.

Армія індустріальних безробітних не має за що купити одягу, ні взуття, не дивлячись на те, що елеватори переповнені збіжжям, якого не можна продати і яке руйнує незможних фармерів. Так само маєється справа з тими ро-

"Робочий Народ". Коли в 1918 році "Робочий Народ" було заборонено, тов. Навізівський виїхав до праці в майнін в Брюкселі, в Алберті.

На початку 1919 року тов. Навізівський робить старання разом з гуртком інших товаришів, щоб видати другу українську робітничу газету і в наслідок цього в березні 1919 року появилася перше число "Українських Робітничих Вістей". Навізівський стає адміністратором цієї газети, яка стала і до нині зростає.

Коли кілька років пізніше сформувався Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, що має зараз дві газети і два журнали, тов. Навізівський, який найбільше причинився до розвитку цього видавництва, зроблено менаджером і на цьому становищі він є і до нині, як також є членом Ради Директорів згаданого видавництва.

Працюючи коло газети, переносачи разом з цим найтяжчі часи, тов. Навізівський робить це не як одиниця сам по собі, але як член робітничо-фармерських організацій. Коли існувала Українська Соціал-Демократична Партія, він був її членом. Потім був одним із ініціаторів заснування Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім, якого і нині є активним членом. В 1922 році він разом з іншими товаришами активно працював над заснуванням Робітничого Запово-

гового Товариства і якийсь час був членом його Головного Заряду.

Членом Комуністичної Партії Канади тов. Навізівський є від початку її заснування і був одним з ініціаторів її заснування. Комуністичну Партію він завдав в минулому і тепер ставив понад всі інші робітничо-фармерські організації і як в минулому так і тепер віддає її найбільше своїх сил, виконуючи всі організаційні обов'язки, що їх йому партія поручає. Зараз є він членом дистриктивного комітету і його бюро у Вінніпегу та головою дистриктивного агітаційно-пропагандового комітету.

Цей короткий, але промовляючий життєпис тов. Навізівського, говорить про него, як про працівника на організаційному робітничо-фармерському полі більше, як всієї слова хвальби. Тов. Навізівський вірний в організовану силу робітників і фармерів, а рить, що тільки тією злука цих двох силів праці під прапором Комуністичної Партії Канади визволять працюючих з капіталістичного визиску. Тому в цих домінуючих виборах комуністичний голос на тов. Навізівського є голодом проти визиску людини людиною, а за встановлення такого ладу, в якому не буде ні визискувачів, ні визискуваних, але будуть всі працювати після своїх здібностей і дставати після своєї потреби.

бітниками, які працюють. Їхній нужденний заробіток не дає спроможі купувати те, що їм є найпотрібніше для життя. Яке ж положення ми бачимо? Ми бачимо, що голод і нужда фабричних робітників ідуть нога в ногу з нуждою фармерів через переповнення ринку, через над-продукцію найбільш необхідних товарів для життя, а не через їх недостачу.

От яка то клята капіталістична система!

ФАРМЕРІ ДАЛІ ЗАДОВЖУЮТЬСЯ.

Але пани й тут не лишують робітників та фармерів в спокою. Бо коли одні робітники цілком без праці, то ті що мають працю — працюють за дуже низьку заробітну платню; а величезна більшість фармерів платять капіталістам свої останні центи та дорібки у формі процентів за довги, моргеджі та ренту. Незаможні фармери примушені позичати гроші, бо інакше не зможуть фармерувати. І такі задолжені фармери залежать цілком від моргеджевих компаній і банків. Коли, скажемо, хоч трохи не доридило і фармер не є в спроможі заплатити її проценту, тоді компанія викладає його з його "власної" землі, на якій він десятки літ працював і нажив горба. Отже та метода "поплатного" фармерування, яку проголошує лідер консервативної партії Бенет і яку буде підтримувати консервативний кандидат в окрузі Селкирк, адвокат Стит, якраз веде до того, що багаті фармери-помічники будуть ще більше багаті, а бідних викладатимуть з фармів за "непоплатне фармерування".

ФАРМЕРІ ПОВИННІ ДРУЖНЬО БОРОТИСЯ.

Отже що стоїть зараз перед обличчям індустріальних робітників, те саме стоїть і перед обличчям не тільки бідних, але й середніх фармерів — а це голод і нужда. Для цього фармери повинні лучитися з робітниками і спільно боротися з тою кризою, яка на них насувається.

Комуністична партія стоїть за єдність місських робітників, фармерських робітників і бідних фармерів. Вони повинні боротися рука-оручу проти капіталістичних урядів і визискувачів, банків і індустріальних корпорацій. Вони повинні поставити опір знижці платні, безробіттю, задолженості, викиданню з власних фармів, "форклошорам" і масовому голодуванню. Фармери й робітники повинні підняти свій голос протесту проти цього визиску по цілій країні і домагаються права на людське життя, а не користися отому собачому животінню.

Виборча програма Комуністичної Партії домагається праці для безробітних, або повного утримання коштом капіталістичної класи. Вона домагається сімгодинного дня праці і п'ятиденного тижня для робітників.

ЯК ПОЛІПШИТИ ЖИТТЯ ФАРМЕРІВ?

Комуністична партія стоїть за організування незможних фармерів і робітників для боротьби проти капіталістичного невільництва.

Комуністична партія голосить кінці за об'єднанням бідних фармерів і робітників і каже, що тільки робітничо-фармерський уряд зможе поліпшити життя робітників і фармерів і дати їм те, що їм необхідне для життя.

Комуністична партія п'ятує "прогресивну" і "ліберально-лейбористську" партії як такі, що прикриваючись фармерськими та робітничими назвами служать отверто консерватам і лібералам. Політика цих партій — це, під висловом "реформи" латати капіталістичні діри, вводити в блуд бідних фармерів і робітників і в такий спосіб віддавати їх на ласку капіталістам.

Тільки політика боротьби бовних організацій приведе до спільного фронту бідних фармерів і робітників проти визискувачів. Комуністична партія не робить фальшивих обіцянок, що парламент поліпшить положення. Парламент — це ексекутивний комітет властителей Канади, який виконує їхню політику в інтересі капіталістів. Але бові представники бідних фармерів і робітників в парламенті можуть використовувати свою позицію для викривання парламентарних штукоч і для змищення організації трудящих мас за повалення капіталістичної системи визиску.

ЯКІ НАШІ ДОМАГАННЯ?

Розуміючи, що тяжке положення фармерів не може бути поліпшене в капіталістичній системі, комуністична партія використовує парламентарні вибори, щоб об'єднати фармерів і робітників для боротьби за негайні найкращі життєві потреби. Свої домагаання комуністична партія ставить не як секційні, щоб ними роздурити фармерів і робітників, але ставить їх як основу, на якій бідні фармери повинні злучитися для боротьби за ці домагаання.

Комуністична партія домагається, щоб бідні фармери не були обтяжані податками, довгами, рентами та щоб рабівничка буржуазія не вивлаштовала їх з власних земель. Комуністична партія ставить такі домагаання:

1. Заборона вивлаштовання фармерів з їхніх земель вигнанням через раціоналізацію рільництва модерними машинами.
2. Заборона вигнання фармерів з їхніх фармів за неплатення ренту або залеглих податків чи моргеджевих довгів.
3. Державний безпроцентовий кредит для фармерів.
4. Звільнення від податку всіх бідних фармерів.
5. Скасування всіх моргеджевих довгів на землі бідних фармерів.
6. Ветановлення уряду робітників і бідних фармерів.

Наші домагаання в цих виборах є домагаання бідних фармерів і робітників перед виборами і після виборів. Вони висловлюють потреби працюючих землі й фабрики.

Ми апелюємо до вас підтримати ці домагаання, щиро працюючи за комуністичним фармерсько-робітничим кандидатом та Іваном Навізівським і голосувати тільки на него 28 липня 1930 року!

Видано Фармерсько-Робітничим Виборчим Комітетом Округа Селкирк

ВИБОРЧІ АРГУМЕНТИ СВИСТУНА.

Вінніпегська ліберальна газета "Фрі Прес" доносить під датою 8 липня, що ліберальний кандидат Василь Свистун, який кандидуватиме у виборчій округу Мекензі, Саскечеван, промовляв на 6 липня на своїй передвиборчій мітингу в Рама, Саск.

Свистун апелював до присутніх виборців фермерів, щоб вони попірали його кандидатуру на основі отої великої благодаті, яку їм має принести ліберальна партія в формі звісного бюджету Донінга.

На цей мітинг прийшов також прогресивний кандидат Милтон Кемпбел і просив, щоб йому дозволено сказати кілька слів.

Діставши платформу Милтон Кемпбел, по словам цієї газети, мав особисто заатакувати Свистуна. Свистун зачарований правдуватися від закидів поборників йому Кемпбелом, а тоді головний менеджер Кемпбела, посол Тейлор з провінційного виборчого округу Вадіна, назвав його імпортованим наємником.

Свистун домагався, щоб Тейлор відкликав сказане, а коли той відмовив, тоді Свистун зійшов з платформи, присутив до Тейлора і дав йому в морду. Такого "культурного" аргументу вживає Свистун.

На що Свистун покликається.

Бюджет Донінга, на основі якого Свистун апелює до фермерів о попертя, не принесе їм найменшої пільги. Це знає кожний фермер, який хоч трохи застановляється над теперішньою капіталістичною кризою. Збіжжіві спекулянти Великої Британії, британські мельники, які таксамо як і спекулянти інших країн існують не для користі бідних фермерів, а для власного профіту, не будуть звертати найменшої уваги на те, що Канада, це дочка Великої Британії. Ні, їх ціль — це профіт, це визиск фермерів всіх країн, які експортують своє збіжжя закордон. Визиск не знає споріднення крові, він не знає ніякої фани ані нації.

Бритійські збіжжіві спекулянти і мельники будуть купувати пшеницю від тих країн, які її танше продадуть. До цього часу вони прямо бойкотують канадійську пшеницю. Всякі переконання, що канадійська пшениця є найліпша в світі, не мали ніяких для канадійських фермерів "корисних" наслідків. Велика Британія купувала аргентинську пшеницю, бо вона була танша, хоч може і не така добра.

Капіталісти хотять поробити фермерів наймитами.

Бритійські спекулянти знають прекрасно, що бідний, дуже часто безробітний робітник, не буде питати хліба з канадійської пшениці тому тільки, що вона канадійська. Бідний робітник не руководиться патріотизмом тоді, коли він не має за що купити лішого хліба. Він шукає за як найтаншим хлібом, хоч би навіть і чяминим.

Аргентина може провадати свою пшеницю далеко танше як Канада, бо там цій країні не вистачає своїх власних лан, які вони обробляють при допомозі чужих людей, невольників, які працюють і кровопитяться на панських ланках за таншу зарплатню платю, як 15 центів на день. Щоб Канада могла конкурувати з Аргентиною, то її треба занести в себе таку саму систему, як у Аргентині.

Хліба що добрий в Канаді шдежла б майже швидко до багатих ділячок, щоб цедала середня і бідна класа фермерів і пішла до цих ділячок в панські за невідому ціну. Першіми капіталістична система веде до цього. Вона вивела своє тисячі канадійських фермерів і робить їх рентишними на колишніх їхніх фармах, робить їх канадійськими неонаймитами.

Механізація рільництва в Канаді, оті модерні трактори та комбайни, на які середній і бідний фермер ніяк не спроможеться, ведуть до аргентинської системи продукції збіжжя. Вони ведуть канадійських фермерів до таких страшних злиднів, які їм покищо навіть не сняться.

Великий врожай не допоможе.

Ліберальна партія устами свого міністра Т. Крірара каже, що коли Канада випroduce цього року 500 мільйонів бушлів збіжжя, то біді буде кінець. Таким небиліцим може повірити тільки той фермер, який абсолютно не вмє або не хоче думати. В якій спосіб 500 мільйонів бушлів пшениці може врятувати ситуацію, цього Крірар не каже. Не каже він також і того, що зараз в Канаді є поверх 170 мільйонів бушлів пшениці з минулорічного збору, якої ніяк не можна продати. Додайте до неї ще 500 мільйонів бушлів нової пшениці і тоді побачите, що з того вийде. Чи Велика Британія, на яку уряд Мекензі Кінга покладає таку велику надію, зможе закупити цю всю пшеницю навіть по такій ціні, як 50 центів за бушель?

довше ліберальну машину в степових провінціях.

Тому ми кажемо, що рекорд уряду Мекензі Кінга, на який між іншими ліберальними кандидатами покликається і Свистун та апелює до фермерів, щоб його поперти в цих виборах, не варта поперти свідомими фермерів і робітників. Є це уряд, який бачить фермерів та робітників тільки раз на чотири або п'ять років, перед виборами.

Ліберали не для фермерів.

Самий Свистун числить на те, що українські фермери у виборчій округу Мекензі обов'язані поперти його кандидатуру не тільки з огляду на "добрий" рекорд теперішнього ліберального уряду, але й dlatego, що він, себто Свистун, є українцем. "Укр. Голос" пише, що всі українці, без огляду на релігійні та політичні переконання, постановили поперти соціально кандидатуру Свистуна, як українця.

Та ми знаємо прекрасно, що так дуже гарно справа не стоїть. Ми знаємо, що є багато українських фермерів, які не віддають своїх голосів на Свистуна тільки тому, що він кандидидує з ліберальної партії, яка, як це мав виразитися самий Свистун, на основі новинки в "Ріджайні Дейлі Стар", вмє тільки брати, а нічого не давати. Не всі українські фермери в згаданій виборчій округі будуть руководитися в день голосування національними почуваннями, коли нагадають собі, що теперішній уряд абсолютно не робив нічого, щоб зменшити їх злидні. Не всі вони повірять ліберальному кандидату Свистуну, хоч він українець, що цей самий уряд поправить теперішні обставини, якщо фермери віддадуть йому поновно владу в руки. Коли цей уряд зможе поправити обставини по виборам, то чому він не поправить їх перед виборами? Чому він мовчав, як фермерську працю толочно останніми роками? Чому й сам пан Свистун про це мовчав перед виборами?

Треба боритися на полі, а не панів.

Найважливішу роллю в нинішнім житті працюючої класи, себто робітників фабрик і робітників рілля, грає справа економічна. Ці два брати праці, без огляду на релігійні переконання чи то національну приналежність, повинні боритися рука-в-руку проти страшного визиску їхньої праці горстою організованих паразитів. Ми раді бачити в домінійній партії українських послів, але хай це будуть послі, які не будуть тягнути в хвісті старих панських партій, але які будуть дійсними борцями за права бідних фермерів і робітників Канади.

Кожний свідомий чоловік шанує свою націю, але це ніяк не значить, що він повинен захищати для паразитів, які прикраються національним плащом, щоб легше дерти шкіру з свого меншого брата. В нас нація, це працюючий народ, це український робітник фабрики і робітник рілля. Українських паразитів ми до української нації не зарахуємо. Бо яка рідниця могла б бути для українського фермера тоді, коли, скажім наприклад, у Вінніпегу існував би український грейн екечедж, а не англійський грейн екечедж, як він зараз є? Яка рідниця для українського фермера буде тоді, як замість англійської морс екечедж, тобто буде його українська морс екечедж, компанія з ферми і то це при допомозі українського шерфа?

Визиск нації не знає.

Панська класа не знає ніяких націй. В Канаді живе багато різних націй, більше може, як

в будь-якій іншій країні, але капіталісти визискують всіх працюючих однаково. Англійський фермер не отримує кращої ціни за свою пшеницю тільки тому, що він англієць. Він не платить танше за живинарку тільки тому, що він англієць. Він не платить менших податків, він є такою самою жертвою капіталістичного визиску, як і фермері інших народностей. Обедняний капітал не знає націй, він не знає релігійних сект, він не знає національних прапорів. Він знає тільки визиск працюючої класи! І тому всі працюючі повинні брати собі з цього приклад і об'єднаними силами боротися проти капіталістичного демона.

Обіцянки не попралять фермерської долі.

Якщо українські кандидати на послів до домінійного парламенту в цих виборах розуміють повище сказане і є причини

на вірити, що вони поведуть боротьбу в парламенті за права робітників і бідних фермерів, то тоді треба на них голосувати. Але ми ніяк не хочемо вірити, що такий український кандидат, що вчепився бюджету Донінга і обіцяє фермерам при його допомозі поправити їхні обставини є тим кандидатом, на якого українські фермери повинні голосувати. Ми ніяк не хочемо вірити, що той український кандидат, який обстоює програму консервативної партії під проводом Бенета, що то обіцяє усунути безробіття при допомозі протекційної тарифи, себто при допомозі високої митної оплати на товари з інших країн, що він може, якщо він зстане вибраний послом, поправити теперішні фермерські і робітничі обставини. Йх попралять тільки самі фермери і робітники, тоді, як об'єднуються разом і спільними силами відберуть в панів владу, а заведуть свою власну.

КУЛЬТУРА НАТЯГАННЯ.

Вже й не рад я, мої шановні виборці, що заліз я в ці вибори. А все через оту рипиндичу культуру.

Культура, бачете, така річ, що з котрого боку ти до неї не підійдеш, то вона все виглядає по культурному. А коли поглянеш на неї через рипиндичі окуляри, то така вже вона (культура, а не Рипинд) вам красуня, що тільки подивися, плюнь і відступися.

Коли, скажемо, один саскечеванський біскуп каже, що українці смердять часником, то посол Лучкович відповідає йому так гарно, співучо, щоб це образити біскупа, що й Кінг і Бенет йому плещуть та поважають.

А коли Колісник у міській раді домагається для безробітних допомоги, то ключуть до него поліцію й кажуть ї витягати Колісника з салі засідань. Рипиндича дуже хвалить за це культуру подіва, а некультурність Колісника ганить, бо каже він компромітує український народ.

Коли біскуп висміває "чужинців", що від них смердять часник — то це дуже "культурно". Коли безробітні домагаються праці або хліба — то це дуже некультурно.

Коли зібрався ліберальна конвенція в Бюкенан і не номінувала Свистуна, то це було дуже некультурно. А коли Свистун скликав свою власну ліберальну конвенцію з одним скачемном і одним євреєм — то це було вже понад всяку культуру культурно.

А вже верхка свого сянуча свистунівська культура тоді, коли Свистун на своєму першому виборчому мітингу в Рама, Саск., дав по морді виборчому менеджеру Кемпбела — Тейлорові.

Вн про це не чули? Так і видно, що ви не цікавитесь культурою.

Справа малаєя, як пише англійська преса, так і Свистуніві.

Містер Тейлор сказав Свистуніві: — Ти привезеші наемщик. А Свистун до него — відтигши! Ще раз відтигши, третій раз — відтигши!

Далі змілі містер Свистун зі сцени — дуже, кажу вам, була культурна картина — підійшов до містера Тейлора, перехрестився бо дуже він полюбивший чоловік і хаяв Тейлора по морді.

Пригадується мені, як пару років тому Свистун на мітингу в районі праносапашо, до Свистуніві кричав: відтигши, відтигши, відтигши.

Як бачите свистунівська культура натягання: її можна парити, притигнути й відтигнути.

Вона цілком сходиться з культурою Веба, швіцетської сінті мейора, який замкнув в міській

Куркулєнко дає доклад про культуру натягання.

радї — відтигши, а потім подієця відтигає Колісника.

Ми назвали б її "культура натягання". Або коли б ви прочитали, яку "культуру натягання" розвели українські консервати та прогресивні ліберали в округу Селкирк проти тов. Навізівського.

"Ліпше мати явного ворога, як скритого приятеля" — кажуть вони фермерам. "Перед кожним приятелем треба бути обережним". А перед явним ворогом не треба бути обережним? Явного ворога треба вибрати до парламенту? — Бачите, яка культура натягання!

Виходить таке, що в часі війни німці повинні були зробити командуванням своєї армії англійського генерала, а англійці повинні були зробити своїм командуванням самого кайзера — явного ворога.

Але то байбарзо. Ми до цього ще вернемо, але, скажу я вам, бачив вже я в місті "культуру натягання", але на фармах вона далеко більше натягається.

Коліс, наприклад, фермері тягнули коріння з землі, щоб ту землюку виорати, а тепер валяють коріння, щоб з неї зарити сун — доробитися.

Коліс пані тягнули фермерів на фарми, а тепер тягнуть з фармів за морс екечедж. Коли ж комуністи розвивають фермерам, чому то так натягання тепер відбувається, то пані кричати:

Стережіться! комуніста Навізівського, бо він не хоче бачити, як це карк голова... Ми його знаємо!

Будчи на фарми, комуністи повинні обмстити руки боло-го соробі праносапашо, до Свистуніві кричав: відтигши, відтигши, відтигши.

А замкнувають свою підозру консервативні жовтооблактиниці, так і "культура натягання". Ми дажемо добра собі і нашим родинам, тому фермері повинні голосувати на консервата, тобто на явного ворога.

Ото фашіо сказав! Певно

тому так масово приходять українські фермері на мітинги тов. Навізівського. Панська "культура натягання" таки робить своє.

ЖІНКА ПЕРЕКОНАЛА МЕНЕ.

Прийшов з консервативного передвиборчого мітингу й рішив віддати свій голос на консервативного кандидата.

— Цей раз будемо голосувати на консервативного кандидата, — сказав я до жінки.

— А з тобою який чорт знов стався?

— Та-ж ти пару днів тому, коли прийшов з ліберального мітингу, то говорив, що будеш голосувати на ліберального кандидата? Ти, як бачу, нічого не розбираєш. Хто останній говорить, то за ним ти ідеш. Ти так, як грамофон. Тебе можна накрутити сюди і туди. Мені здається, що коли ти слухав ліберального кандидата, то ти обіцяв був від його промови, а від промови консервативного кандидата, то ти цілковито стратив пам'ять.

— Але-ж бо ти, жінко, не розсудна. Я думав голосувати на ліберального кандидата до тої пори, доки не почув консервативного й мені ліпше сподобалася його програма тому й голосувати буду на консервативного кандидата. Що-ж тут такого злого? Ліберали, бач, хочуть зробити так, щоб і до Канади і з Канади всьо приходило й відходило, а консервати хочут, зробити так, щоб і до Канади, ані з Канади...

— Ха-ха-ха!

— Чого-ж ти регочешся?

— Ха-ха-ха! Ха-ха-ха!

— Що-ж ти мене за дурня маєш?

— Ти не дурний, але не розуміш. Зрештою, навіщо нам сушити собі голови кандидатами старих панських партій? Буди вже при владі ліберали, були і консервати.

Зміни не було ніякої й не буде її так довго, як ці партії будуть мінати між собою владу. Оці старі партії є представниками великих інтересів, але не інтересів бідного фермерства. Я буду голосувати на кандидата, який походить з тої самої класи, що всі бідні фермері, на кандидата дійсної робітничо-фермерської партії — Комуністичної Партії Канади, на тов. Івана Навізівського.

— Та що-ж він там саміі зробити, як буде вибраний?

— Буде боритися за наші справи. Вибором тов. Івана Навізівського до парламенту, ми піднесемо свій голос протесту проти старих політичних партій та взагалі проти існуючої соціальної несправедливости. Чи ти вже забув, як консервативна партія була відобрана нам право голосу підчас війни, заборонена була нам сходитися на мітинги, говорити українською мовою на зборах та видавати газети в українській мові? Нікотрий свідомий фермер не повинен віддати свого голосу на консервативного кандидата, а тим більше нікотрий убогий український фермер з нашого округу.

— Видно, жінко, що ти таки добре перчитувала "Фармерське Життя" і "Робітницю", бо бачу, що не дурне говориш. Я чогось й забув був про це, бо консервативна партія відобрана була нам право голосу а наших хлопців однокласів брала на війну. Моя помилка. Але що ти маєш проти лібералів?

— Вони нічим не рідняться від консерватів. Обі вони панські партії.

— Але у відношенні до українців?

— Тут ніяк національнє відношення не грає ролі. То ж консервативні замасковані національною справою, коли ходять про охлад.

— Тут хто вміє добре брехати.

— В Америці існує товариство, якого забути нема ніде на світі. Це т. зв. клуб брехунів. Членом товариства може бути тільки той, хто здатє вступити іспит і довести, що вмє добре брехати. Товариство робить збори, на яких вчить своїх членів брехати. Члени того товариства переконані, що значини в світі має тільки той, хто вміє добре брехати.

Ну... я не докінчив свого доклада, але докінчу, бо ота культура дуже таки натягається.

Динько Вуркунівич.

відобрають роллю політичної партії, які репрезентують з одної сторони класу пануючих, а з другої класу працюючих. Ми належимо до працюючої і тому повинні піддержувати свою партію. Коли ходить о справу українську, то обі панські партії однакові. Консервати відобрали нам право голосу підчас війни, відобрали нам право свободи зборів та друкування слова, а ліберали скасували двомовні школи. Отже нема ніякої різниці між консерватами і лібералами у відношенні до українців.

— Ти таки рішилася голосувати на Івана Навізівського?

— Я навіть не рішила, а прямо голосую і те все. Ще й других заохочую, агітую й переконую.

Жінка виговорила мені ще довгу лекцію про ліберальну та консервативну партії, про що я всьо тут не можу описати, а рад не рад мусів перед нею склонити голову. Соромно мені було, що я піддався, але вона доказала мені фактами, правдою, а правду годі було поклати.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

До дня виборів ми обоє з жінкою прирікли працювати серед фермерів нашого округу в користь кандидатури т. Івана Навізівського.

Жінка переконала мене.

І в понеділок, 28-го липня, віддав свій голос на Івана Навізівського.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Високо для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Winnipeg, Man.

Передплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ТРЕМТЯТЬ ПЕРЕД ЗРОСТОМ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ МІЖ ФАРМЕРАМИ.

Капіталістична криза, яка кинула в обійми злиднів мільйони працюючого населення в цілій капіталістичній світі, яка викинула з фарми тисячі бідних фермерів та післала їх до міст шукати праці, як мільйони пролетаріату в цілій світі не мають що їсти ані де голови приклонити, ця криза заставила бідних фермерів до думання.

Вони зачали питати себе, як це може бути, що вони до 30 років своєї тяжкої праці на фармі, випродукувавши мільйони бушлів пшениці, продавши мільйони фунтів мяса, величезну скількість набулі, огородини та інших фармерських продуктів, опинились зараз в гіршому положенні, як в перших роках свого приїзду до цієї "медої і молоком текучої країни"?

Ми дуже багато чуємо про великі багатства цієї країни. Ніхто не стане перечити, що Канада не має великих природних багатств, що її ріки не переповнені рибою, що її ліси не переповнені дикою звіриною, що внутрі її землі не лежать великі поклади вугілля, міді, цинку, залізної руди, золота, срібла і т. ін. Всі ми знаємо, що вона вкриті кожного року широкими ланами буїного збіжжя і хоч бувають роки, в яких урожай не зовсім допущує, то беручи загально, Канада, пропорціонально до свого населення, є найбільшим продуцентом пшениці в цілій світі.

І серед такого величезного багатства десятки тисяч фермерів в Канаді були примушені моргеліжними п'яками покидати свої фарми і або ставати рентівниками на колишніх своїх фармах, або мандрувати до міст, збільшувати ряди голодних безробітних та разом з ними ставати в "бред ланни", разом з ними демонструвати перед міським ратушем та домогатися хліба або праці.

Недавно тому ми читали в англійській буржуазній пресі про демонстрацію безробітних робітників в Ді Пес, Ман. Триста голодних робітників прийшли перед міський ратуш домогалися від міських властей, щоб дати їм працю або хліба. Коли не можуть дати ні одного ні другого, то хай беруть їх всі до тюрми, бо вони гинуть з голоду.

МІЖ БЕЗРОБІТНИМИ БАГАТО ФАРМЕРІВ.

Між тими безробітними було 51 фермерів з тих бідних фармерських околиць, які самі фермери називають "манітобською Каліфорнією". Ці фермери цілими роками мучилися на цих мочароватих та каменистих фармах, стратили на них найкращий вік свого життя, стратили своє здоров'я і здоров'я своїх жінок та дітей і остаточно мусіли одушити фарми та йти далеко на північ до Ді Пес шукати праці. Вони стали пролетарями в повнім значенні того слова. По кільканадцятьох роках своєї тяжкої праці на фармах, вони пішли до панів просити хліба.

І так, коли зараз канадійські елеватори прямо душать від пшениці, якої в них під цей час нахочиться 177 мільйонів бушлів непроданої пшениці з минулорічного збору і коли її не можна продати, бо страшна конкуренція на світових ринках випереджає звітман канадійської пшениці, то в Канаді 250 тисяч голодних робітників навіть по кілька днів не бачуть хліба. Вони сидять над берегами рік і ловлять рибу.

Та помімо того, що канадійські ріки аж кишать від риби так, як канадійські елеватори тріщать переповнені пшеницею, то панська поліція арештує отого голодного робітника за те, що він рибу хоче заспокоїти свій голод. Хай всі риба виздижає в ріках, але голодний робітник не сміє її ловити, бо так каже панський закон! Хай гине працююча кляса тоді, коли канадійські елеватори переповнені збіжжям! Пани капіталісти скоріше в море її винустять, чим мали б нею годувати тих 250 тисяч голодних безробітних в Канаді.

І коли канадійської пшениці не можна зараз продати за ніяку ціну, то пан Крірар, домінільний міністер заливниць і водних шляхів, говорить на своїх передвборчих мітингах, що коли канадійські фермери випродукують цього року 500 мільйонів бушлів пшениці, то тоді цезне всяка біда так, якби її корова язиком злизала.

Чи можна сказати фермерам більшу брехню? Хіба пан Крірар і ті інші українські фалшиві патріоти, що допомагають панові Крірарові на його передвборчих мітингах гнути фармерів такого харамана, думають, що фермери вже цілком нічого не вміють думати? Чи думають вони, що фермерів завжди можна дурити діркою з колача?

Є вже багато фермерів, що розбираються на економічних справах далеко краще за українських буржуазних патріотів, що то в місті грають роллю великих "лейборітів", а на фармах, продавши свою честь ліберально-прогресивній партії, гнуть фармерам банджі, що тільки ліберально-прогресивна партія потрапить зарадити фермерів від злиднів.

Багато фермерів знає прекрасно, що Аргентина є зараз найбільшим конкурентом канадійської пшениці на світових ринках. Знають вони, що Аргентина може успішно конкурувати з Канадою на збіжжєвих ринках, бо кошти продукції пшениці в отій країні є далеко менші, як кошти продукції пшениці в Канаді.

ПАНИ МОВЧАТЬ ПРО ЦІНУ ПШЕНИЦІ.

Аргентина, це країна дивин, що посідає величезні площі аргентинських ділянок експлоататорів, томляться тисячі бід

них неопів, селян-зарібників, які є дійсними невільниками, бо за свою тяжку працю получують за один день праці заледве кільканадцять центів. І тільки при помочі отого страшного визиску аргентинських неопів, що своїм потом і кровю зрошують землі аргентинських ділянок, ці останні можуть успішно конкурувати з Канадою на збіжжєвих ринках.

Коли пан Крірар говорить, що одиницями ратушом для Канади є випродукувати 500 мільйонів бушлів пшениці цього року, то чому він і його українські лаянти не скажуть фармерам, за яку ціну треба буде оту пшеницю продати? Чи зможуть вони взяти за ню хоч 50 центів за бушель? Хто її взагалі купить, хоч би навіть і по 50 центів за бушель? Хіба Велика Британія має поїсти всю аргентинську і канадійську пшеницю? Хіба британські збіжжєві спекулянти будуть купувати канадійську пшеницю тоді, як Аргентина продасть їм таке? Брехня і це раз брехня! Капітал не знає ніякого патріотизму ані співрідненні крові! Його цілі є зиск і визиск і він купує там, де для нього є більше зиску. Він насвистав на будуче Донінга, який дає першенство торгівлі в Канаді Великій Британії! Він знає без Донінга, де можна сподіватись більших зисків.

І ото в тій нещасній "манітобській Каліфорнії" бідняцькі фермери номінували своїм кандидатом на посла до домінільного парламенту тов. Івана Навізівського, члена Комуністичної Партії Канади. Ці свідомі фермери переконалися, що панські обіцянки треба післати в дубину. Ці обіцянки такі старі, як старі є брехуни всіх панських партій разом з патріотичною українською хунтадою, що кожних виборів жне своє жінко і продається тій партії, котра їм більше дасть гнилої виборчої ковбаси.

Заворушились прогресивно-ліберальний і консервативний кандидати цього округу, паняли хмару отих запроданчих українських агентів і післили їх робити проти тов. Навізівського.

Ця зграя віколів не перебирала в средствах боротьби зі своїми противниками. Особистими нападами, брехнями, видумками, страшенням фермерів, апелюванням до національних почувань, панськими обіцянками, подлыми очернениями робітничо-фармерського комуністичного кандидата, ця чорна рать думає спинити отой революційний рух серед бідняцького фармерського населення в окрузі Селкирк, той рух, який вродився на фармерських злиднях, на голоді і холоді, і який шириться не тільки в цім окрузі, але по цілій Канаді, по цілій світі, де панує визиск капіталістичної системи.

ДАРЕМНІ ПРИПИНОВАННЯ РУХУ ПРАЦЮЮЧИХ.

Та дарма! Народ праці, робітники фабрик і робітники рілл, бачить добре, хто веде працюючу клясу до боротьби проти капіталістичної системи визиску і насильств. Вони читають, як під проводом комуністичної партії борються проти капіталізму робітники і селяни усіх буржуазних країн. Китай, Індія, Єгипет, Угорщина, Румунія, Італія, Польща, Франція, Німеччина, Болгарія, Західна Україна і десятки інших країн капіталістичного світу, а зглядно працюючі маси отих країн, повстають проти визискувачів і рабів людської праці і під проводом комуністичної партії піднімають повстання проти своїх гнобителів. Бо вони переконались, що це одинока партія, яка борється за цілковите знищення капіталістичної системи, за цілковите освободження широких мільйонових працюючих мас світу.

Фермери переконались, що Комуністична Партія Канади є одинокий борець в Канаді за права робітників і бідних фермерів. Зараз, коли клясові бої в Канаді загострюються з кожним днем і грозять існуванню капіталістичної системи, буржуазний уряд Мекензі Кінга рятує шкуру канадійських капіталістів в той спосіб, що забороняє в Канаді свободу слова, преси і мітингів. Проти таких буржуазних законів борється Комуністична Партія Канади. Її членів кидається до в'язниць, однак це не спиняє революційного руху.

Під проводом цієї партії борються безробітні за працю або повне утримання. Нічого не помагають поліцейські клоби, арештування активних безробітних робітників: Вони зводять на вулицях міст бої з панською поліцією, пробиваються через поліційні кордони і демонструють по вулицях на тим способом показують свою солідарність. Ота робітничу солідарність не дає панам спати. Вони свідомі того, що робітничі ряди солідарності міського пролетаріату будуть незадовго скріплені рядами солідарності фермерів, таких же самих жертв капіталістичного визиску, і оті два брати праці, під проводом одинокої боевої партії, Комуністичної Партії Канади, положать кінець капіталістичному визискові, переберуть владу в свої руки, встановлять РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ УРЯД!

Йдіть назустріч новому ладові, новому життю! В день виборів видайте свої голоси на свого кандидата, на борця за робітничо-фармерські справи, на тов. ІВАН НАВІЗІВСЬКОГО! Цим ви заманіфестуєте свою солідарність з мільйонами трудящих, які по цілій капіталістичній світі піднесли високо прапор освободження трудящих мас з капіталістичної неволі.

ВІД РЕДАКЦІЇ "ФАРМЕРСЬКОГО ЖИТТЯ"

З огляду на те, що "Фармерське Життя" присвячує зараз багато місця на обговорення політичних питань з нагоди домінільних виборів і містить терпіння проволонки, які не можуть бути викладені в наступних числах.

На перній сторінці цього числа вміщуємо "Відозву до фермерів і робітників виборчого округу Селкирк". В цім окрузі кандидат робітничо-фармерський комуністичний кандидат т. Іван Навізівський. Ми угадали за відповідне виділення відозву на перній сторінці, щоб її читали те тільки виборці округу Селкирк, але і всі пані читачі в Канаді, бо ця відозва говорить про найбільше положення працюючої кляси в Канаді і про негайні домогання Комуністичної Партії Канади в справі теперішнього фармерського положення.

Тому це число виходить без повиннок. Читайте що виходить і передавайте її тим, які ще не читали "Фармерського Життя". Хай вони зрозуміють, що тільки об'єднаним фронтом робітників міста і робітників рілл можна буде положити кінець панській системі визиску і насильств. Хай вони радять, що фармерство в Канаді значне будитися і хоче боритися за краще життя під проводом Комуністичної Партії Канади. Ми є переконані, що початок цієї боротьби зроблений серед бідняцького фармерства у виборчій округі Селкирк, Манітоба, заставити всіх бідних фермерів в Канаді стати до боротьби проти неадекватного капіталу і що вони зрозуміють, що тільки під проводом Комуністичної партії вони повалити старий лад визиску і насильств, а завести такий, який дасть їм краще життя.

ЙДІТЬ ВСІ ДО ГОЛОСУВАННЯ!

Всі українські фермери і фармерки, робітники і робітничі виборчого округу Селкирк, Манітоба, повинні йти до голосування, що відбудеться дня 28 липня.

Йдіть всі і віддайте свої голоси на тов. Івана Навізівського, робітничо-фармерського комуністичного кандидата. Заманіфестуйте свою робітничо-фармерську солідарність проти капіталістичного визиску і насильств!

Фермери і фармерки цього округу сходяться масово на передвборчі мітинги тов. Навізівського і з великим зацікавленням слухають його промови, слухають слова правди про лінійну систему, яка спричинила страшну економічну кризу і кинула працюючу клясу в обійми нечуванних злиднів.

Всі ті, що чули промови тов. Навізівського, постановили не тільки віддати на нього свій голос, але переконати других, щоб не давали своїх голосів на кандидатів панських партій, які ніколи не мали відваги стати в обороні прав трудящих фермерів і робітників.

До виборів остається заледве кілька днів. Використайте їх для свого робітничо-фармерського кандидата, тов. Івана Навізівського. Поведіть між своїми сусідами широкую агітацію. Переконують їх в день голосування, щоб вони голосували на свого кандидата, бо голосуючи на нього, вони голосують проти визиску, проти масового викидання фермерів з фармів за незаплатення моргелжі, податків і інших фармерських довгів.

Не слухайте агентів старих

панських партій. Десятьками років вони дурять вас, співають вам одну і ту саму пісню. Ви краще за них знаєте, хто може оборонити в парламенті ваші інтереси.

Голосуйте на тов. Івана Навізівського! Голосуйте на Комуністичну Партію, яка в цілій буржуазній світі бореться за повнеолені працюючої маси!

Голосуючи на тов. Навізівського, ви голосуєте за програмою Комуністичної Партії, ви протестуєте проти визиску, насильств і злиднів, ви заявляете панам, що ви також люди і хочете людського життя. Воно вам належить, бо ви є дійсними будівничими цієї країни. Виять будувати, а капіталістична кляса руйнує її і ваше життя.

Котрий фермер або фармерка, робітник або робітничка, голосує на кандидатів панських партій, то голосує за продовження системи визиску. Всі ви є членами великої працюючої кляси. Тому вашим обовязком є віддати свій голос на борця працюючої кляси, на тов. Навізівського.

Тому в день голосування сповніть чесно свій обовязок зглядом себе, своєї фамилі і зглядом цілої працюючої кляси. Дайте приклад фермерам і робітникам Канади, які вони спільними силами мають боритися проти панської системи голоду і визиску! Очі всіх робітників і фермерів Канади звернені на ваш виборчий округ. Всі вони слідять за тим, як фермери і робітники округу Селкирк зрозуміють свої інтереси на 28 липня. Не розчаруйте їх, а голосуйте солідно на тов. Івана Навізівського!

ВИБОРИ І ФАРМЕРСЬКЕ ПОЛОЖЕННЯ.

Зараз стають перед працюючим населенням Канади, перед робітниками рілли і фабричними, панські партії та стараються переконати голосуючих, що коли їх допустити до влади, так зникне безробіття, отворяться роботи та фермери матимуть нагоду продати свої продукти по ліпших цінах, як є зараз.

Консервати говорять устами свого провідника мільйонера адвоката Беннега, що вони усунуть в Канаді безробіття і дадуть вищі ціни фермерам. Запитаємо, чи це можливе?

В першу чергу спитаємо, яким способом консервати хотять це зробити? Вони відповідають нам, що через зведення високої митної тарифи на всі заграничні товари, тоб то на товари зпоза Канади, отже з Америки, Німеччини і т. д. Коли ніхто не буде міг продавати тут своїх товарів, через високі митні оплати, так тільки канадійські фабриканти будуть продавати, але тоді вони зарахуватимуть високі ціни, бо нема в них конкуренції з закордоном. Тоді канадійські покупці остали би цілковито на ласці канадійських фабрикантів і все було би ще дорожче, як воно є зараз. А зараз воно є вже й так дуже дороге, що працююче населення Канади не може докупити навіть найнеобхідніших товарів!

А не може воно тому, бо робітників без праці, а фермерів без цін на свій продукт! А праці нема тому, що пани казали вигнорювати при помочі вдосконалених машин вже такі скількох товарів, що їх вже забагато. Пани заступають робітників модерними машинами, щоб тільки виробити товару дешевше і заробити більше зиску. Тому так безробітний і вінко буде постійно збільшуватися, бо пани постійно догадують про заступлення робітника машиною. Безробітні не мають за що купити фермерської поживи. Вони накопичені в панських скла-

дах гині! Її в деяких випадках, як он в Нью Йорку, викидають мільйонами фунтів до води, щоб тільки не продати її за дешевшу ціну!

Потім ціни на фермерські продукти зменшують знов покупну силу населення фармів. Фермери знову перестають менше купувати. Обходяться при чим-тим. Латають і направляють старе, бо нема за що купити нового! Це знов зменшує попнт на фабричні товари і пани знов віддають робітників від праці та обмежують виробіт. Так в нескінченість! І так на всевітньо скало. Так у всіх капіталістичних країнах! Отже, якщо може консервативна партія усунути безробіття та дати фермерам більш ціни? Її програма високої митної тарифи тільки ще погіршила би положення для працюючої кляси.

Як можна зарадити лихові. Не обіцяння коштів продукції через зменшення робітників та заробітної платні для тих, які працюють, а через підвищення заробітної платні та через вкорочення годин праці і встановлення кільканашфтової праці по кілька годин можна би дати робітникам замість таким лямом умовавити їм купувати більше фермерської поживи. Це грохи підняло би ціни на фермерські продукти, а тоді і фермери, маючи ліпші ціни і більше приходу, купували би більше товарів фабричних і збільшили би попнт на них та дали би нагоду іншим безробітним дістатися працюючої кляси на фермерські продукти і так постійно було би неім ліпше трохи. Ва, але пани цього не зробили!

Дати робітникам більшу платню, вкоротити години праці, занести три або чотири шифти по кілька годин, скажім по шість, замість дві по десять, це означало би зменшення профіту для капіталістів. Це означало би менше, як 10% дивіденди для шероців Сіпа-

ра. Це означало би менше як 12% дивіденди та менше як 2% бонусу для шероців канадійських банків! Словом, це означало би зменшення зисків для пануючої кляси.

Тимчасом ця пануюча кляса, а головні великі фабриканти та банкири тому власне і пхають консерватів і лібералів наперед, щоб через них вдержати висоту своїх зисків, які уможляють їм без чесної праці жити в люксусі і комфорті! В цім власне є цілий сук! Висока митова тарифа панів консерватів є власне для забезпечення тих високих зисків для суспільних галапасів Канади!

Так само ліберали хотять наших голосів і тішать нас, що вони зроблять щось для усунення безробіття та спричинять ліпші ціни на фермерські продукти. Спитаємо, яким способом задумують вони це зробити?

Провідник лібералів і теперішній преміер Мекензі Кінг говорить, що вони заведуть добробут через зниження митової тарифи для Британії. Тоді британські фабриканти продаватимуть свої фабричні товари в Канаді, а за це Британія (читай британські капіталісти) куплять канадійської пшениці і іншої поживи.

Спитаєте чи це є можливе? Ні, не є можливе, бо не тільки Канада має пшеницю, але має її в великій мірі Аргентина, Австралія, Індія та Радянський Союз, який цього року має надзвичайно добрі вигляди на врожай. Союз, який під царством був країною промислово відсталою, зараз мусить розбудувати свою промисловість фабрики, щоб унезалежити себе від капіталістичного світа та вдоволити потреби свого населення. Тому він мусить купувати закордоном багато машин, які служать до виробу других машин та знарядів. За це він мусить платити. Платити може він теж товарами, а він їх не має. Але матиме хліб! Отже заплатить хлібом!

А Радянський Союз може продавати свій хліб далеко дешевше, як канадійський фермер, бо радянське населення землі не купує, як також не мусить платити від неї високі ціни, проценти і процентики та високі податки. Майже поволна на радянські товари фабричні для селян в порівнанні далеко дешевше, як в Канаді, отже радянське збіжжя може сконкурувати всяке інше збіжжя на ринках Європи. Це треба тамити.

ЗАМІСТЬ РОЗВБРОЄННЯ — НОВЕ ОЗБРОЄННЯ.

З Риму сповіщають, що після воївоначних промов Муссоліні у Флоренції та Мілані італійський морський міністер Сіріані оголосив у фашістському "парламенті" найбільшу програму морського будівництва.

Він заявив, що "італійський уряд вже не вірить у можливість дійти найближчого часу угоди з Францією в справі морського озброєння". Далі він сповістив, що цього року Італія витратить на військову флоту 1,475,966,000 лір, тобто на 243,532,000 лір більше ніж торік. На будвання нових кораблів з цієї суми приділено 600 мільйонів лір. Крім цього, знову витратили 620 мільйонів лір на закінчення тих кораблів, що їх уже будують: 4-ох крейсерів місткістю по 10,000 тон та 6-ох крейсерів по 5,000 тон. З 12-ох великих иницетелів по 2,000 тон, що їх почали будувати торік, 5 уже ввійшли до складу флоту. Будують також 8 нових иницетелів по 1,200 тон та 20 підводних човнів.

Колі б на світі інші відносини, на нашій землі могло би жити сто раз стільки людей, як живе зараз.

ПОЛІЦІЯ СПІШИТЬ ПРЕМ'ЄРОВІ НА ПОМІЧ.

Всі ті фермери, які ще до цього часу вірять ріжним агентам панських партій, своїм і чужим, що ліберальна партія на чолі з Мекензі Кінгом дбає про інтереси робітників та бідних фермерів, хай прочитають собі цих кількох рядків, а тоді переконуються, що ці панські агенти, ці продавці душі, пускають між них здорового бляхмана, щоб в той спосіб придбати для панських партій фермерські і робітничі голоси та відробити тих кілька дюдин долларів, за які вони продавали і зараз продають працюючу клясу.

Буржуазні газети доносять, що прем'єр Кінг говорив цими днями на передвиборчій мітингу в Келгарі, Алта. Підчас його промови безробітні робітники час від часу ставили йому ріжні запити, на які він не міг дати ясної відповіді і вкінці дійшло до того, що на мітингу прийшло до такого хаосу, що прем'єр Кінг не міг довше говорити. Він заявив, що коли ті робітники, які прийшли на мітинг, не перестануть йому перешкодити промови, то він застановить її цілком і хай тоді нарід осудять, хто винен за безробіття.

Нарешті безробітні трохи успокоїлись і прем'єр Кінг продовжав свою промову. Обговорюючи положення в країні він сказав, що під ліберальним урядом за останніх кілька років, Канада зробила величезний прогрес. Коли цей прогрес піде далі таким кроком, як до цього часу, то хай присутні собі уявлять, де буде знаходитися Канада за кілька років.

— В печці, — відповів йому безробітний.
Забули за "народних героїв"
Коли Мекензі Кінг торкнувся питання про безробіття, тоді зачалася дійсна комедія на мітингу. Повстала буча і на сцені появилася поліція, щоб повернути порядок і дати спросту прем'єрові докінчити свою промову.

Однак промова поліції на сцені не відкомірала безробітних. Один безробітний, повернувшись жовнір, запитав прем'єра, чому він відмовився бачити делегацію безробітних воєнних ветеранів, яка хотіла бачитися з ним перед мітингом.

Прем'єр заикався і відповів, що він нічого про таку делегацію не чув.

Тоді цей безробітний звернувся до голови мітингу, який є президентом ліберальної організації в Келгарі і зажадав, щоб він дав пояснення, чому безробітні воєнні ветерани не могли мати аудієнції з прем'єром перед мітингом.

Президент мовчав, пеначе води в рот набрав. Не було кому подбати за одних "героїв", які борозили в останній світовій війні за "свою вітчизну". Їх ніхто не знає. Уряд ними "заокинується" аж тоді, коли треба буде нового гарматного м'яса.

Підають прем'єрові практичні суггестії.

— А скажи нам, де сто про оту славу цих пенсію, — відказався до прем'єра безробітний робітник.

Це вони мали на думці промови прем'єра в парламенті, в якій він заявив, що його уряд не дасть навіть 5 центів для безробітних, бо не хоче, щоб тими грошми, розпоряджали консервативні уряди провінцій.

Другий робітник сказав, що коли прем'єр Кінг бажає допомогти безробітним, то повинен зменшити собі пенду. Він бере аж \$19,000 річно, не має фамілії (бо Лучкович не найшов ще для него української дівчини в окрузі Принс Алберт) і тому він мусить бути якесь непажера, що проїдає річно таку велику суму грошей. За ці гроші можна прокормити поверх 60 осіб річно.

Коли прем'єр апелював до присутньої публіки, щоб вона не звертала ніякої уваги на перешкоди, але слухала "цікавих" виборчих питань, тоді інший безробітний крикнув:

— Ти хочеш, щоб публіка слухала твоїх питань, а безробітні можуть собі спокійно гинути з голоду!

— Хіба він дбає! — відказав другий голос безробітного.

Прем'єр протестує проти перебивання промови.

Коли прем'єр побачив, що на сцені приходить до чимраз більшого шуму, тоді він сказав, що мусить запротестувати проти перебивання його промови. Він хоче "широ" і "чесно" обговорити важні питання в дипломатичний спосіб, а йому перебивають.

Тоді один робітник, що сидів в передних кріслах піднісся і запитав голову мітингу, чи може він поставити питання.

Здоровий поліцейський підійшов до робітника і сказав йому, щоб шов за ним. Робітник дався виставити з сцени без опору. Його вивели бічними дверима, при яких стояв відділ поліції. За ним опустили сало всі робітники.

Тоді прем'єр звернувся до публіки і сказав, що він вже не буде тепер говорити про безробіття, бо ті, до яких це відноситься, вийшли з сцени. Він в душі радів, що так сталося.

Так вітають канадського прем'єра робітники Канади.

Так вітають його ті, що кров свою проливали за "вітчину", за горстку канадських капіталістів, які є дійсним невидимим урядом Канади.

А ріжні ліберально-прогресивні та консервативні закодесники, ті, що підчас кожних виборів і матір свою рідну продають за долара, розлізались зараз по фармах і розцібаються за старими панськими партіями та жебрають для них фермерських голосів.

Велика хмара цих політичних швендлярів рушила до виборчого округу Селкірк, де фермери поставили своїм кандидатом т. І. Навізівського, і пробують розбити фермерську солідарність. Та фермери пізналися на цих скривлених душах і не хочуть слухати їхніх промов. Мицнули ті часи, в яких фермери вірили панським партіям та їхнім агентам.

доларів! Що тільки самі кандидатські банки мали в минулому році поверх 400 мільйонів долларів зисків! Що фабриканти мали близько б'льйон, що господарники і всякі інші бізнесмени мали мільйони профіту! Що асекраційні компанії, залізничі, моргеджеві компанії, млини, тартаки і папірні, ткальні і прядільні, і всякі інші пансько-капіталістичні підприємства і компанії здерли з народа праці мільйони долларів!

Отже треба оподаткувати їх, тих великих капіталістів, від доходів і от гроші будуть, на

ХТО ЗА НАМИ, А ХТО ПРОТИ НАС.

Хай українські і польські та інші славянські незможні і задовжені фермери не думають, що тільки вони будуть голосувати на комуніста Івана Навізівського. Є певне число бідних і задовжених фермерів інших народностей в Канаді, а є їх повно у виборчій окрузі Селкірк, Мані, які будуть голосувати на комуніста Івана Навізівського. Не думайте, що панський визисок дошкулює тільки виключно чужинцезким фермерам, а англійських, німецьких, шведських, ісландських і інших не рухає! Нічого подібного! Він вліз всім за шкіру і всіх давить!

Біла тільки, що не всі фермери мали спросту довідатися цієї великої правди, що то вони годують світ, а робітник міський буде світ і що разом вони оба, робітник ріллі і робітник фабрики, це два брати праці, без яких цілий світ змердіва би давно давнісенько!

Тому крєпиться і не падає на душі! Не ви самі а боротьба за справедливість і правду. Щораз, з кожним днем, більше і більше фермерів та робітників зачинає прозрівати. Зачинають будитися з дрімоти і вони будуть голосувати на дійсних робітничо-фермерських кандидатів.

На кільканадцять тисяч голосуючих тільки три і пів тисячі голосували в минулих виборах. В цих виборах не сподіюється, що буде голосувати більше як чотири і пів тисячі.

КОНСЕРВАТИВНІ Й ПРОГРЕСИВНО-ЛІБЕРАЛЬНІ ВОШОБИЙНИКИ

Це вже всім відомо, що на ріжні вибори — домініяльні, провінціональні та міські, але головню на домініяльні — дрібні консервативно-ліберальні долларохапники чекають, як кана на воду. Це для них жнива. У них вони для панів консерватів, лібералів і прогресистів торгують товаришом, братом, рідною мамомо.

Нам доносять з Селкірк округу, де кандидує тов. Іван Навізівський, що консервати та ліберало-прогресисти вислали туди до роботи проти т. Навізівського цілу зграю отих жовтобланих консервативно-ліберально-прогресивних вошобийників.

Консервати зликалися. Бо справді-ж, на консервативному виборчому мітингу в Прант був один фермер і то той, що сам себе вибрав на консервативну конвенцію. На ліберальному мітингу Бенкрофта в Мельніці, це дивлячись на те, що він мав коло себе п'ятузину українських лийтантів, прийшло до великої бучі. Фермери не давали говорити ні лібералові Бенкрофтові, ні прогресистові Фаресі.

В самій столиці Бенкрофта на його виборчому мітингу в Тьюдон було 16 фермерів. Так само і консерват Стив, ні ліберал Бенкрофт не дуже бралися до роботи. Коли ж почули, що проти них

ні консерватів, ні лібералів. Буде вибраний тов. Навізівський, чи не буде — добра е-свідомляюча робота між фермерами буде зроблена і в часі виборів і по виборах. Десятки літ сидять в парламентах консервати й ліберали і зараз довели вони бідне й середнє фермерство до стану жебрацтва. Фермери затамлять собі нінішні обіцянки цих панів і побачуть, що вони зроблять з тими обіцянками, коли прийдуть знов до влади.

Ціла історія урядування цих партій слово в слово стверджує те, що комуністи говорять. Цего не в силі заперечити ні консервати, ні ліберали, ні їхні наняті продавці душі з жовтобланим табору. Тому їм лишається тільки одялати комуністів і їх кандидатів. Але тепер вже фермери не ті, що були колись, Визиск і насильство навчило вже й фермерів думати.

Мусій.

ЩЕ ОДИН ДОКАЗ ДОБРОБУТУ.

Коли панські і пансько-люксембурзькі часописи говорять, що в Канаді є великий добробут, вони не брешуть. Це є правда, тільки як би вони сказали, ДЛЯ КОГО Є ЦЕЙ ВЕЛИКИЙ ДОБРОБУТ? Цего вони не пишуть!

А він є тільки для деякого. Для малого гуртка багатіїв, які стають пораз то багатіші. І ось наводимо ще один доказ, що так воно є.

Банкова статистика за місяць квітень вказує, що так звані нотис депозити, цебто більші суми грошей вложені як ощадність до банків, які коли хочете вибрати, мусите вперед і з відомити банк на тільки то днів наперед, — що ці депозити вносили \$644,067,699 в порівнянні до \$615,768,615 в березні. Зріст за один місяць вносив \$28,299,084.

Треба тямити, що квітень це є місяць, в якому присилають компанії своїм шеровами дивіденди від всіляких удлів і бондів за перший квартал. Тоді, заки пані капіталісти надумуються вложити ці гроші в якісь інші підприємства, вони складають їх до банків, як ощадність, але що це є більші суми, тому банки мусять мати повідомлення на кілька днів чи то тижнів наперед, як би власники хотіли вибрати. Інакше банки могли би не мати на стільки готівки виплатити. Тому й зветься вони "нотис" депозитами.

Натомісь банкова статистика вказує, що зменшилися багато звичайні дрібні ощадності, які ніні вкладає, а за тиждень, коли вам треба, може вибрати з банку. А це показує, що коло робітників і дрібно буржуазії, які такі дрібні ощадності роблять, стає тісніше з грошми і вони не можуть заощаджувати стільки (депозитувати), як робили це в попередні році.

І ця банкова статистика вказує нам ясно як на долоні, що добробут є, тільки не для всіх, але лише для малої горстки панських вибраних! Велика маса працюючого народа не мають добробуту, а навпаки, що дені з цих заощадили мучимим рокам, те тепер вони привисолили і вибрати з банків бо є безробіття і криза.

Коли українські редактори пишуть про добробут, так хай додають, для кого він є і хай це баламутять читачів неправдою.

ШУКАЮТЬ

Радніський уряд запитав подальшу владу чому ще дотепер не знайдено виновників, що хотіли висадити у воздух радніський консулят у Варшаві. Польський уряд відповів, що виновників це шукають.

НА СЕЛО ЛЮДИЙ ДУРИТИ.

Занюхали українські патріоти у Вінніпегу, що не потраплять вже більше дурити українських робітників в цим місті підчас цих виборів і давай на село людей дурити. Думали неможливо, що фермери цілком нічого не знають про економічні, суспільні та політичні справи і можна їм буде нагородити всякої всячини і дістати від панів лібералів, прогресистів та консерватів спорий шмат гнилої ковбаси.

Та фермери пізнались вже аж надто добре на всяких організаціях елеваторів, на тих українських "прогресивних" послухах, які ще й ніні показують свою глупоту в провінціональній парламенті тим, що не признають рівного права жінкам і кажуть, що вони не можуть брати за свою однакову з чоловіками працю однакову заробітної плати.

Ці "прогресивні" українські послухи не мають лиця вступити підчас цих виборів перед робітниками Вінніпегу, бо їхнє відношення до армії голодних безробітних у Вінніпегу є таке саме, як відношення фашистського вінніпегського мейора Веба. Вони тішаються, як поліція обкладає клобами по голові тих робітників, що збираються перед будинком міської ради і домагаються праці або хліба.

Коли голодні безробітні приходять перед парламентарний будинок у Вінніпегу, щоб побачити "прогресивного" прем'єра Манітоби Брекені і предложити йому свої домагання, тоді посол Бачинський виходить на сходи парламенту і разом з синками буржуазії, студентами університету, співає, а глядяно кричить: "О, Канада, вітанд он гард фор Ді".

Так, посол Бачинський стоїть "на сторожі Канади". Він стежить добре, щоб не сталося ніякої кривди тим, що не будують, а руйнують Канаду.

Ми є будівничі Канади.

Канаду будували робітники і фермери. Вони гинули в дичах, на залізничних дорогах, в майнах, в лісах, в фабриках і на фармах. Вони пробивали канадські скали, проводили між ними залізні дороги від океану до океану. Фермери боролися на фармах з непроходими лісами, висушували мочари, добували каміння і таким способом замищували дікі степи в урожайні лани збіжжя.

Поверх 30 років гарували українські фермери на мочарних землях Манітоби, широкіх степах Саскечевану і Альберти. Не доїдали і не доспили. Мучили тяжкою працею не тільки себе, але й своїх жінок та малодітних дітей. Вони вірили вешком панам і підпанкам, що за кілька років пильної праці доробляться і стануть "незалежними".

Час від часу навіть англійські буржуазні газети писали, що нема пильніших запопадливих, ощадніших та чесніших фермерів, як українці. Дивки і ночам порпаються вони на своїх фармах, платять точно своєї долі і тому перед цими запопадливими фермерами стоїть світле майбутнє.

Так, від самого початку аж до ніні стояли робітники і фермери Канади на сторожі не своїх, але капіталістичних прав. Стояли "на сторожі Канади". Кривавилися за канадських капіталістів, задикалися за тяжкою працею, падали з голоду і безплоти. В 1914 році доказали свою "любовність" цій країні тим, що пішли на поле битви боротися за "демократію", за "свою країну". Головами своїми наложували за інтереси канадських капіталістів, які тимчасом вломали "стопи на сторожі Канади" і накопичували мільйонів багатства.

Ті ж фермери і робітники, що

осталися вдома, продукували найбільше, щоб "герої" цієї країни не терпіли на фронті голоду. Уряд кликав продукувати як найбільше, бо велика альянська армія потребує поживи і одиння.

Бідні, бо забагато працювали.

Всі кинулися до продукції. Фермери продукували збіжжя, кинулися до годівлі худоби, нашірті напродукували так багато, що по скінченні світової війни не було де того всего подіти і зачалася криза, яка тягнеться і до ніні і буде тягнутися, бо капіталістична система не вислі її зарадити.

У воєнній часі не можна було фермерові тримати більше м'яса ніж для свого власного ужитку, як було приписано панським законом. Фермер ховали муку і м'ясо, а коли панська поліція находила це, то карала їх дуже гостро за переступлення закону.

Панський уряд ухвалив закон, на підставі якого всі робітники мусили працювати, а коли котрий з них не працював, то карали його грошевою карою або посилали до тюрми.

Зараз справа мається інакше. Жнива наближаються, а канадські елеватори переповнені торічною пшеницею. Зараз вони кажуть, щоб фермери менше сіяли і тим способом вибрав для себе кращі ціни на збіжжя. Зараз канадські міста переповнені тисячами голодних робітників, що надармо викладають цілими днями під амплімент офісами в надії отримати працю. До цих голодних безробітних прилучаються фермери, які в часі війни послухали канадський уряд і напродукували так багато, що опісля мусили віддати панам свою працю задармо, не могли боротися з догмами і мусили на панський приказ опустити свої фарми та йти шукати праці в місті.

Досторожилися до великих злиднів.

Ті, що стояли на сторожі Канади, досторожилися до того, що зараз не мають де довести приклонити із своїми сім'ями. Ті ж знов, що руйнували Канаду підчас війни і зараз її руйнують, живуть собі прекрасно і купаються в багатстві облітнім потом і кровю дійсних будівничих Канади.

Це наслідки капіталістичного визиску, наслідки капіталістичної жорстокості та захланності. Це так гутляє капіталіст, який має за собою уряд військ, поліцію, школи, церкви, гармати, кулі і т.п. І на службу капіталістичній партії, на службу її кандидатам в цих виборах пішли "найвізначніші" українські патріоти в Канаді. Проти робітничо-фермерського комуністичного кандидата у виборчій окрузі Селкірк, тов. Навізівського, виїхав з Вінніпегу бонч патріотичної зграї. Виїхав він, щоб розбити там солідарність бідних фермерів зградою кандидататури т. Навізівського, однак це йому не вдається. Фермери конуть цю зграю від себе так, як це зробили робітники у Вінніпегу.

Ці політичні мінйали не мають вже відваги киришити між робітниками у Вінніпегу і тому виїхали на фарми з кличем: "На село людей дурити". Та вони переконуються, що цей клич вже перестарілий. Ті часи, в яких можна було йти на село людей дурити, минулися. Фермери пробудились. Життєві обставини навчили їх думати, навчили їх пізнаватися на зрадниках праціуючої кляси, які під маскою "соціалістів-революціонерів" та "прогресистів", стараються власти колотити дорозі визвольного руху бідних фермерів та робітників.

Приєднуйте нових передплатників для "Фарм. Життя"!

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

КЛИЧУ ВСІХ ФАРМЕРОК ГОЛОСУВАТИ НА ТОВ. І. НАВІЗІВСЬКОГО.

Арборг, Ман.

Я дуже рада, що мала нагоду бути на фармерській конвенції в Арборг, що відбулася в неділю, 22 червня, в цілі помішування робітничо-фармерського комуністичного кандидата на посаду до комісійного уряду.

На цій конвенції було досить велике число фармерів виборчого округу Селкірк, які зібралися на конвенцію, щоб вибрати кандидата такого чоловіка, який розуміє нинішні положення працюючої класи і буде боротися за краще життя робітничих міст і робітників річки, якщо ми підемо його своїми голосами до парламенту.

Я написала поверх 40 жінок на згаданій конвенції. Між ними були навіть такі старенькі фармерки, які вже знаходяться зараз на склоні своїх літ. Вони не чули ще в своїм житті таких промов, які були вголоснені на конвенції представниками комуністичної партії і фармерами делегатами з різних околиць цього округу.

Не тільки ці старенькі фармерки не чули таких промов, але навіть я сама, що вже переді мною була деколи на робітничо-фармерських мітингах, не чула ще таких промов, в яких так правдиво було змальоване життя працюючої класи загалом, а фармерської класи зокрема.

Говорили про те, що нас болить.

Ці бесіди, де члени працюючої класи, тої класи, яка сама собою становить величезну силу. Віда тільки, що та велика сила не є свідомою, бо її приспали різні панські опікуни. Однак вона значиться бути. Це виявилось яскраво на згаданій конвенції. Фармерки вислухали слово правди про нинішню систему, яка не дає жити тим, що найтяжче працюють. Я не знаю, чи відчуває хто так болуче нинішній виразок, як це відчувають фармерки.

Ми вічно гаруємо з своїми чоловіками на фармах. Ми мучимо на шні своїх малолітніх дітей, живемо надією, що "багата" оєсія принесе нам кращі обставини, що ми будемо мати достаток їжі і в що одягнуті себе і наших дітей. І не один оєсія минула вже, а наше життя з кожним роком стає тяжчим. Нічого нам не остається з нашої праці окрім мозолів, горбів на плечах, голоду та холоду.

Та ми старі вже привикли до бідні що в старім краю. Але жаль душити нас за горло, коли ми дивимося на величезні території нашій ділі. Вони не виробляють нічого. Ми не маємо навіть за що купити до хати цукерку між діти, а в будку в фармерській хаті можна побачити хіба на велике свято.

І коли один з промовців сказав, що фармерки живуть вічно надією, що та шпешка, яку вони сіють належить до них тільки весну і ціло літо аж до місяця листопада, а в листопаді остається їм мука і солома та мова і в руках, то він сказав велику правду, якої нам не піти переді мною не ставати.

Всі голосуємо на тов. Івана Навізівського.

Всі фармерки повинні голосувати на тов. Навізівського. З 28 липня його місцею голосувати і віддати свій голос на тов. Навізівського, робітничо-фармерського комуністичного кандидата. Голосуйте самі і переконуйте других, як це не зробили ви вранці, щоб в цей день віддати свої голоси на цього фармерського кандидата до Комуністичної Партії Канади.

т. Івана Навізівського.

Переконуйте не тільки жінок, але й тих чоловіків, що слухають панських кандидатів і їхніх агентів та думають голосувати на ліберально-прогресивного або консервативного кандидата. Кажіть таким фармерам і фармеркам, що вони плетуть таким способом на себебачі, вони голосують проти своїх інтересів, а за дальшим визанком і злиднями.

Намагайтеся, фармерки, що пані лагодяться до другої війни. На оту війну думають вони пігнати наших мужів і наших дітей. Ліберальний уряд Мекензі Кінга, якого кандидатом є п. Бенкрофт ухвалив вже мільйонів доларів на воєнні приготування. Він ще більше мільйонів видасть на воєнні цілі, коли назад прийде до влади. Консервативна партія втягує Канаду до останньої світової війни. Воєнний довг Канади сплячує бідне населення, а пани збили з війни мільйони. Цей довг ще і зараз виносить тисячі мільйонів доларів.

Ми не хочемо війни! Ми фармерки не годували своїми грудьми наших синів на те, щоб їх ставити під дулю гармат за панські інтереси. Ми хочемо спокійно працювати на своїх землях і мати з нашої праці відповідний зиск.

Тільки комуністична партія бореться проти нової війни. Тільки вона каже, що коли вже прийде до війни, то працюючі класи мають боротися проти пани, щоб знищити капіталізм, а на його місце встановити в цілім світі владу робітників і бідних селян.

Тому, коли ви голосуєте на т. Навізівського, то ви протестуєте проти злиднів, ви протестуєте проти нової війни, ви помагате комуністичній партії боротися за владу робітників і бідних фармерів.

Марія Ш.

ПРИХОДИТЬ БРЕХНЯМ КІНЕЦЬ.

Пломридж, Ман.

Ми вже писали звідвіля про успішний мітинг т. Івана Навізівського, робітничо-фармерського комуністичного кандидата на округ Селкірк. Зараз хочемо коротко описати мітинг ліберально-прогресивного кандидата Бенкрофта, який тягаче з собою українських лейтнантів, що стараються переконати українських фармерів, що пан Бенкрофт аж тепер зробить ділі фармерів багато добра, як вони пішуть його своїми голосами на слідуєчих чотирьох або п'яти роках до парламенту.

Дуже мало є таких фармерів, які повірять масенним словам пана Бенкрофта та його лейтнантів. Це найкраще показалося на мітингу пана Бенкрофта в Пламридж. На цій мітинг прийшов український посол до мантибського парламенту пан Бачинський і дуже білий привів, щоб поновити вибрати пана Бенкрофта.

Присутні фармери відповіли йому, що цим разом пан Бенкрофт не дістане їх голосів. Він обіцяє нас від часу навідуватися до своїх виборців та шитати їх, що їм довгас, однак нічого його ніколи не бачив аж до цих виборів, коли він знов прийшов за фармерськими голосами.

Фармери не дають панам голосувати.

Пан Бачинський, який з'явився вранці на послі кандидатом до парламенту українських фармерів, зараз каже нам голосувати на злиднів і на такого, що нічого робити не може, що нічого не зробить для фармерів цього округу. Він говорить, що т. Навізівський поміняв до 20 кандидатів фармерів, що вони злидніли, що вони не можуть жити з нашою фотографією комуністичної партії в Ар-

борг і сказав, що хай присутні самі подивляться на що і скажуть, як грубо пан лосел бреше. По цім між фармерами довстало таке велике невдоволення, що посол Бачинський попав в таку саму гарячу атмосферу, в якій він знайшовся був на конвенції в Арборг і виїхав з салі та сів до свого автомобіля.

Тоді забрав слово пан екс-посол Ферлей. Пан Ферлей закликає себе до партії соціалістів-революціонерів. Та його революційність зараз виявляється в тім, що він агітує за паном Бенкрофтом та за ліберальним урядом Мекензі Кінга. Це той уряд, що ухвалив мільйонів доларів на воєнні приготування, але на такі позички для фармерів, як фармерські доросли та для голодних безробітних робітників, він не має ні одного німа.

Пан Ферлей потінав присутнім великими зисками канадійськими національними залізницями, але коли один з присутніх фармерів запитав його скільки зисків мають ті залізничні компанії, то пан Ферлей не міг на це відповісти. У колі цієї фармерської групи, що ті залізничні не приносять державі ніякої користі, бо кілька років держава мусіла доплачувати до них, а немає з них для працюючої класи ніякої користі, бо всі зиски йдуть на дивіденди бондгодебрам, то пан Ферлей змішався і не знав, що говорити.

Він скінчив свою "промову" скорше, як це ми сподівалися, бо побачив, що інші вже не ті часи, в яких можна було фармерам гнути бандити.

Забралися пани від нас, а присутні фармери сказали, що будуть солідно голосувати на робітничо-фармерського комуністичного кандидата, т. Івана Навізівського.

Старий фармер.

ЗНАМЕНИТИЙ МІТИНГ.

Фолей, Ман.

Товариші Читачі! З великою приємністю пишу про виборчий мітинг, який відбувся в нашій місцевості в п'ятницю 11 липня. На цій мітинг ніхто не прийшов і не скликавав обіцянок, але кожний прочитав оголошення і один єсеїд говорив другому, що буде мітинг і тому зійшлися багато фармерів до школи. Коли день перед тим проголошено консервативний мітинг, так на нему не було навіть половина тих людей, які були на мітингу робітничо-фармерського кандидата Івана Навізівського.

Правда, нам писали і говорили, що Навізівський то старий чоловік, безбожник і безвірник. Але тим вже інші нас фармерів ніхто не настрашували. Або консервати чи ліберали такі побожні? Або вони всі ходять до церкви та всі вірують? Або адвокат Спінг, який кандидат з консервативної партії, є такий побожний?

Не такий то дуже побожний є ліберальний кандидат Бенкрофт. Хіба ж він не є агентом панів Іванітс і Грейн Гровер і не скупонував через довгі роки ажбаса від фармерів по таких тіпах, які давали зиск компанії?

Ми не питаємо вже тепер якої хто віри, але чи він розуміє наше гірке положення на фармах. А це положення дуже погане! І сказати поганіше, ніж на нашій промисловій, а прирешити нам що купити до хати, так в нас нема за що, бо ціна на все панське дуже висока. Кандидати кажуть і пишуть собі за велике дороге. От так в нас положення.

Хай нас нічого не дльить.

Тому коли ми нас читачами відповіли і ми прийшли, ми їх ще ухвалили ухвалити і похвалити, що вони добре говорять і в працюючої партії і говорять до нас панове нам прокументують фармерської організації Навізівський вивав нас лаунти за мітусюванні, за віри і релігійні

сварки, бо це справа приватна кожного з нас, хто як і в що вірує, а нам треба об'єднатися кожно боротьби за правду і за усеппення того великого виписку, який зараз нам не дає дихати. От чого нам треба?

Панські партії, консервативна і ліберальна, обіцяють нам багато, але досі ніодна з них нічого дія нас не зробила, отже нам час подумати над шим, щоб вже раз до Оттави вислати такого чоловіка, який буде такти насправду вмишлатися за нами та кричати на ціле горло, що нам діється кривда. Що пани робітничо-фармерський кандидат буде допомогати за нас і кричати про пани кривди, в цьому ми не сумніваємося, бо він дав докази за останні 20 років своєю організаційно-освітньою роботою між робітниками і фармерами, що він годен, всім і хоче боротися за справедливість. І він це одно обіцяв нам — впро обіцяв — боротися проти виписку!

Тому в нас фармери, вислухавши його промови, рішили не вірити більше ніяким панам і їхнім обіцянкам, а голосувати всі як один на Навізівського, на людину з нашої класи і оцією дорогою звертаємося до всіх фармерів виборчого округу Селкірк зробити так само. Пас в багаті і як всі схочемо, так виберемо свого чоловіка з працюючої класи, доброго борця-комуніста, та покажемо панським партіям, що нас далі не можна дурити порожніми обіцянками. Тоді пани будуть на нас інакше глядіти і інакше з нами рахуватися.

Забожжений фармер.

ШИРИТЕЛІ ТЕМНОТИ.

Калдер, Саск.

Я не знаю, чи в Саскчевані можна знайти копію подібну до Калдер. Читачи різні часом писали, завжди знайшли щось про Калдер. Як би щось доброго, позитивного, то гаразд, але, на жаль, ми читаємо вічно щось протилежного. В цім дописі я хочу звернути увагу тих опікунів, які піднімаються під народних оборонців і ширителів культури, не ширять таку, ширять тільки деморалізацію.

Минулий, 1929 рік, був ще яко-таким. Кожний рік, коли Т-во "Запорожець" існувало, давало представлення, концерти. Були часи, коли навіть градець представлення 2 рази тижнево, бо хотілось побачити молоді користи і вчитися. 1930 року, від часу, коли Т-во "Запорожець" перестало існувати, загаялось якесь товариство без назви, цілі ідеї; без найменшого напруму. Грають представлення хіба на то, щоб кілька разів відспівати "Ще не вмерла", на тім і кінець. Відвідавши потішпильє, як то кажуть, як дурний шияшком і тепер зачинають справляти виключно самі танці.

Що з того виходить? Та виходить те, що молоді просто дичіє. Ціла ніч крики! Гучні аптами, "байсиками", ідучи пішком, хлопці і дівчата вигукують так, що люди докично не можуть спочати по цім обітній праці. Це щось нечуване!

Провідником отих гучних танців являється один "циркий українець". Я не хочу його турбувати, бо вірю, що він, прочитавши цей допис, зашитає свою роботу, а воляється до роботи реальної, що відійности їй повинен зробити. Він повинен вивістити до навчання молоді, вчити її працювати, виступати з ними на сцені і т. інше.

Молоді ж не вичують, бо вона так рахується, що годі вичитати їй нічого, поштинного вірю, однак, що можна ще діло направити. Провідник безіменного товариства повинні по старателі, щоб їх товариство було тішим товариством, а не жакось мильною суворою. Тому беріться до роботи і не маруйте часу, бо час це єдино. Навіть та, як і буває справа, так і буває і на те, щоб

зробити пару доларів, то буде досить але. Ширити відстаєть, яку ви відієте ширити, це вам не лицьо. Справити танець потрапити перший ліпний "патріот", по щось доброго, це власне трудно. Ану, панове і солоняні патріоти, до діла. Досить сидіти і співати "Ще не вмерла", бо ваша пісенка відспівана вже давно-давно.

Присутній.

БІЛЬШОВИКИ ДОБРИ, АЛЕ КОМУНІСТИ НІ.

Петрофка, Саск.

Якось оце пішов я по свого сусіда на ліцитацію і стрінувся там з одним своїм знайомим. Говорили про різні справи, а оскільки зійшли на політику.

Мій знайомий каже: "Більшовики добрі люди, але оті комуністи, це холера". Тоді я запитав його, щоб мені пояснив, чому "большевники" добрі, а комуністи такі злі, бо я хочу також знати різницю між цими двома партіями, щоб і другому про неї розказати.

Тоді мій знайомий каже: "Большевники добрі люди, бо відбавляють панів поміщиків землі від панів і бідним селянам, щоб вони не робили на панів і не голодували, але могли жити самі для себе. Але з комуністами справа стоїть інакше". Ці люди завели якісь комуністичні кухні, в яких годують всіх людей, а це вже дуже несправедливо, бо одному дається масла зупа, а другому вже сама вода".

Не розумів, що говорив.

Цей самий знайомий хвалився комсь мені, що він служив в старім краю при уланах. Я запитав його, чи не їли всі улані з одної спільної кухні і од державної відповіді, що так дав йому друге питання, а іменіно: "Чи була яка кривда для всіх уланів з такої кухні, чи всі вони фасували однакою порцією?"

На це відповів мені знайомий, що улан улана не кривдив, але високі офіцери їли по каварнях. Між звичайними уланами різниця не було. Були між ними такі, що їх батьки мали по 50 або більше моргів поля, а були

і такі, що їх батьки були панськими формальями, однак всі вони фасували у кухні однакою порцією.

По довший дискусії мій знайомий мусів признати, що спільна кухня не є така несправедлива, як це він стараєся мені представити.

Друга сторона образка.

Парешті я запитав його скільки може заробити річно робітник або фармер. Він відповів, що від 250 до 300 доларів. Я сказав, що хай буде аж 500 доларів, проти чого він дуже протестував і говорив, що такої суми пересічний робітник і фармер не заробить.

Винні, ради аргументу, він згодився. Тоді я запитав його, чи він знає скільки беруть річно учители, послі, федеральні провінціональні міністри та президенти і судді вишого суду та президент "наших" канадійських національних залізниць?"

Відповів мені, що не знає. Тоді я сказав йому, що учители беруть пересічно \$4,200 річно, послі до провінціональних парламентів по \$2,000 за кілька тижнів "праці" в році, послі до домініяльного парламенту по \$1,000 річно і не "працюють" тільки якусь частину року, премієри провінцій беруть по 9,500 доларів річно, домініяльний премієр 19,000 доларів, судді вищих судів від \$12,000 до \$15,000 річно, а президент канадійських національних залізниць щось аж \$75,000 річно і \$10,000 річно екстра на видатки.

Вони спільної кухні не хочуть. Всі повинні вичислені "державні мужі" ніяк не порадяться на спільну кухню. Вони їдять такі страви тають такі шпешки, які тільки можна придумати, а бідні фармерки і робітнички їдять слинку лікають. Перші з них боряться вічно із своїми злиднями, а вище згадані пани і глунуть на них не хочуть, хіба раз на чотири роки, коли приходять до фармерів жебрати голосів.

Безробітні робітнички гинуть з голоду. Вони сплять над берегами рік та це і за це арештує їх поліція. Пан Мекензі Кінг не знав навіть, що в Канаді існує безробіття, кужда та голод. Він аж тепер довідався про

це і каже, що буде старатися цьому заридити. Брехня і більшого! Ситий голює не знає.

Тоді пани сплять в кухні не хочуть. Те, що бідні фармерки і робітнички їдять в найбільшим приємаком, шим панам їжа в горло не полізло б. З ними треба робити так, як той панган робив з панським собакою. Цей панган сказав, щоб пан йому зліплатив, а він навивить його з бачку їсти вес.

Добили збоги. Шитав взяв ситого собаку до себе. Не дав йому нічого їсти через кілька днів і тримав привязаного на мотузку.

За кілька днів кину в пескови зовнішню грушку і цей лів її з великим приємаком. І так шитан навивить цього песика їсти гнильчак.

По довший розмові мій сусід признав мені, що більшовики і комуністи в діїсно добрі люди. Я йому пояснив, що між ними двома назвами немає ніякої різниці і щоб він не думав, що більшовики і комуністи це дві різні партії. Це одна партія, яка дає бідним селянам землю, а робітникам фабрики.

Д. Г.

ДО ВІДОМА ТИМ, ЩО ІНТЕРЕСУЮТЬСЯ НОВОЮ ІОНІЄЮ.

Індустріяльна Юнія Лісових, Рівних та переїздаючих робітників, що саме тепер є в процесі організації, повідомляє всіх інтересованих, що її тимчасовий офіс міститься в Bon Accord Block, Room 206 1/2, Cor. Main St. and Logan Ave., Winnipeg, Man.

Від таким числом уряду організатор юнії, туди треба писати чи зголошуватися особисто за всякими інформаціями.

Місцевих робітників закликаємо зголошуватися особито кожного дня від 10-ої до 12-ої години рано і від 2-ої до 5-ої пополуночі, як також вечорами.

Позамісцеві робітнички повинні писати на вище згадану адресу на імя організатора М. Більовського (M. Bilowsky).

Будуйте сильну юнію робітників землі й ліса! Допомогайте організувати неорганізованих!

М. Більовський, організатор.

ОБІЗДКА МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ ВІДІЛУ ТУРФДІМ В ЕДМОНТОН, АЛТА.

Мандолінова орхестра відділу ТУРФДІМ в Едмонтоні відізнає спочатком місяця липня на обіздку в провінції Альберта і дасть ряд прекрасних концертів в слідуєчих місцевостях:
Беліє — В середу, 23 липня в Укр. Фармерськ. Домі.
Едванд — В четвер, 24 липня, в Укр. Фармерськ. Домі.
Норт Коцман — В п'ятницю, 25 липня, в Укр. Фарм. Домі.
Пакан — В суботу, 26 липня, в Укр. Фармерськ. Домі.
Смоки Лейк — В неділю, 27 липня, в Укр. Народн. Домі.
Норт Бенс — У вівторок, 29 липня, в місцевій школі.
Васкетно — В середу, 30 липня, в "Комюніті Гол".
Спенден — В суботу і неділю, 19 і 20 липня, в Укр. Фармерськ. Домі.
Давнінг — В понеділок, 21 липня, в Укр. Фарм. Домі.
Гемлін — У вівторок, 22 липня, в місцевій школі.

Торгіл — В четвер, 31 липня, в Укр. Фармерськ. Домі.
Егрмонт — В п'ятницю, 1-го серпня, в Укр. Народн. Домі.
Опал — В суботу, 2 серпня, в Укр. Фармерськ. Домі.
Вох — В неділю, 3 серпня, в Укр. Фармерськ. Домі.
Едмонтон — В неділю, 8 серпня, в годині 3.30 вечором, в Укр. Робітнич. Домі.

Колі ви любите українську музику, пісню і українські народні танки, то не омніть концерту у вашій місцевості. Приходіть самі і кличте своїх знайомих, а певно будете вдоволені.

ДИВОЧА МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА ВІДІЛУ ТУРФДІМ В ЕДМОНТОН, АЛТА.

РІЖНІ ВІСТІ З КАНАДИ.

ПРИЙДЕ КІНЕЦЬ ПАРАЗИТАМ.

Ренфорл, Алта.

"Укр. Голос" тільки дитячо існує, щоб навпаки на робітничо-фермерській організації вважали, а не їх визначних провідників зокрема. Немає ні одного члена, в якому б не патриотична на рептичка не обжила болютом болю робітничо-фермерської організації та не закресотала зубами на Радянський Союз, а головне на Радянську Україну, де свідомі українські робітники та фермери виступили на радянський смітник воя патриотичну гниль, що довгі десятиліття помагає царським гайдукам тримати працююче населення в кайданах.

Очистивши Україну з помічників та патриотичних звідників, працююче населення вляде з повною енергією до будови соціалізму. Радянський уряд ставив на п'яти різних кулакам, відібравши від них протесторі та інші їх між біду своїх селян. Тоді ці кулаки записали на цілий світ, а "Укр. Голос" зарепетував і собі, що радянська влада на Україні втілює в бідних селян землі, розстрілює їх і "переселяє" всякі релігії, а головне втілює фальшну церкву, яку "Укр. Голос" всіма силами старається поширити в Канаді між невідомими робітниками і фермерами.

Кеси "Укр. Голос" пише, що на Радянській Україні українське населення терпить від мочковатого гніту, то він пише свідому брехню, щоб нею обманити українських робітників і фермерів в Канаді. Та це йому не вдається, бо працююче населення на Радянській Україні на полі культурним, освітнім і місцевим, межа бачити навіть в Канаді. Це там розвивається українське мистецтво про це свідчать радянські фільми, які українські фермери і робітники бачили тут в Канаді.

"Укр. Голос" орієнтується на вчених.

Читаю в "Укр. Голосі" допис якогось Соломона з Тімміне, який пише про ті враження, що виникли з демонстрування в загадний місцевості радянської фільми. Пише він, що того вечора промовляв там т. Стожачок. По-

му дуже дивно, що батько т. Стожачока не зміг навіть підписатися, а сні його є одним з керівників членів робітничо-фермерських організацій.

Цей писак думав, що бути раушим і свідомим чоловіком познати бути тільки вчені людина, якої батько також кичив високі школи. Або якщо батько не кичив високих шкіл, то і сні його не може бути мудрим не скінчивши університету.

Допиувач повинен знати, що вчені професори та інші професіоналісти були якраз тими, що заєдали недавно на лаві обжалованих в Харкові. Правда, редактор "Укр. Голосу" старається зробити з них православних мучеників, бо писав, що це люди, які бажали бачити Україну "самостійною" державою. Та справа малая зовсім інакше. Це були люди, які бажали привернути капіталістичний режим і знову обернути українських селян та робітників в невідомі капіталістичних загнї.

Хто ж як не "вчені" українські патріоти в Канаді вилучуватимуть різним панським партіям, донесуть до панської поліції на свідомих фермерів і робітників, що борються проти капіталістичного вигнеку? Бути таким вченим шарлатаном, то вже далеко краще не вміти підписатися і бути чесною людиною.

Зробіть обрахунок своєї совісті.

Доводилось мені читати в "У. Г." нациста на передових товаристві української організації ТУРФ. Там і взагалі на провідників болюго руху між українським працюючим населенням в Канаді. Возьмім, наприклад, одного з найчесніших українських провідників робітничо-фермерського руху в Канаді, т. Навізівський. Кілька разів "Укр. Голос" домагався, щоб т. Навізівський дав добрий звіт, де і кому він роздав тих \$25,000, які українські робітники і фермери в Канаді скинули для потерпілих від повені наших братів на Західній Україні.

Настільки мені відомо, то т. Навізівський дав гакій звіт на своїх мітінгах по більших містечках Канади. Про цей розподіл грошей писали в робітничо-фермерській пресі ті мітінганти, які бачили, як т. Навізівський

ХТО КІЛЬКО МАЄ ПІДВОДНИХ ЛОДОК?

Незадовго по викінченню пових підводних лодок будуть мати поодинокі держави таку кількість цих боевих одиниць: Америка 122, Франція около 100, Японія 70, Англія тільки 67, Італія 62, Голандія і Рад. Союз по 26, Швеція 20, Данія і Еспания по 16, Норвегія 10, Туреччина 8, Греція, Португалия і Югославія по 4, Польща і Фінляндія по 3, Естонія і Румунія по 2. В цім списку бракує, як бачимо Німеччини, отже держави, яка найбільше підводні лодки удосконала і найбільше їх, бо поверх 600 підчас світової війни мала. Тепер їх немає ні одної, бо заборонив їй версальський договір.

Вовки в овечій шкурі.

"Укр. Голос" вважає себе за фермерську газету. Він хоче, щоб і фермери за таку його увагу. Та вже минаються ті часи, в яких можна було перекопати фермера, що день чорний, а ніч біла. Фермери вже самі знають, де сходить сонце, а де поно заходить. Вони перестали слухати воропачих соловейків, тих, які самі не вірять в бога, а для невідомих фермерів насповують якусь правду-козацькі церкви.

Фермери зачинають розуміти, що патриотичні соловейки, хоч часом співають несоріше, то їх спів завжди йде на панську пугу. Ми, панове, зачали співати на свою, фермерську пугу. Неприємна вона для вас, це правда, та вибачайте, ми даємо їм дивимися. Ми будемо співати далі на фермерську пугу, а ви заткайте вуха, коли не хочете нас слухати, бо правду сказавши, наш спів несе вам загинь. Вам і немі тим, що жипоті коштом нашої праці, що сміються тоді, як ми плачемо, що сні на нашу карку і гнуть нас в долицю. Ми ерсяємо з своїх плечей всіх паразитів, бо ми неможе свого вчителя "Фармерське Життя", яке каже нам, як це зробити. Ви допоможте собі голуби, як будете падати з наших карків.

То ж хай всі фермери читають "Фармерське Життя", коли хочуть стрясти всяких паразитів з своїх плечей, як христі з верб.

УВАГА! БУЧАЧ І ОКОЛИЦЯ!

Цим повідомляємо всіх фермерів в Бучач і околиці, що Фармерське Товариство з Бучач встроє в неділю, 27 липня, на фармі т. Івана Лукжого ВЕЛИКИЙ ПІКНІК. Початок пікніку в 1-й годині пополудні. В програму, між іншим, входить перегони і Бейс Бал. Великої перекуски буде подостатком. Пікнікова площа знаходиться 1 1/2 миль на вштані, а 2 миль на захід від Фарм. Дому в Бучач. В неділю ввечері починають в 8-й годині. Државний відділ в Укр. Фармерськи Домі гарно драмо на 3 дії і в "ДВІ ЖЕРТВИ ЗА ВІРНУ ЛЮДЮ БОВ". По представленню буде ЗАБАВА.

ВСЯЧИНА.

Під словом "хемічна" війна розуміють, звичайно, війну отруйними речовинами і гадають, що початок її поклав 1918-р. німці. Але це не так. Отруйні гази застосовували у війні первісні мешканці Південної Америки. В бою з еспанцями над рікою Орінко 1532 р. вони вжили "першого газу".

Два молоді індіни йшли тоді попереду, несучи кожен в одній руці сквороду з горіючим вугіллям, а в другій розмолотий перець, і коли вітер вивів їх ворога, вони силпали перець на вугіль. Настільки були такі, що в лавах еспанців настав повний пелад — кожний з них мусів довго чхати й кашляти. Перцевий газ дратує слизову оболонку носа та бронхі так, що може спричинити смерть, якщо в отроєноду повітря перебувати довго й не вжити протизахисних заходів, змоченої в мильному олі.

Мешканці Канади ще 1558 р. вчили нищити ворога парюю гонівці і запашом якихось рослин. На це вони перед ворогом викладом збирали хмиз, змочували його трапом і запашовали, кидючи в ворога. Це не дати певних рослин, як в тоді горіли, так в ті часі в себе особливу "смілого-доуду" речовину, яку зв. акроліон. На цих прикладах можна бачити, що застосовували хемі в справі масового владського винищування людей коєм не поє.

ХТО КІЛЬКО МАЄ ПІДВОДНИХ ЛОДОК?

Незадовго по викінченню пових підводних лодок будуть мати поодинокі держави таку кількість цих боевих одиниць: Америка 122, Франція около 100, Японія 70, Англія тільки 67, Італія 62, Голандія і Рад. Союз по 26, Швеція 20, Данія і Еспания по 16, Норвегія 10, Туреччина 8, Греція, Португалия і Югославія по 4, Польща і Фінляндія по 3, Естонія і Румунія по 2. В цім списку бракує, як бачимо Німеччини, отже держави, яка найбільше підводні лодки удосконала і найбільше їх, бо поверх 600 підчас світової війни мала. Тепер їх немає ні одної, бо заборонив їй версальський договір.

Найбільше будівництво.

Покищо Дніпрельстан це найбільше будівництво в світі і туди йдуть робітники і селянські делегації не тільки з цілого Радянського Союзу, але з-за кордону, щоб побачити цего гіганта. Гребля вже скінчена і води Дніпра пливуть бетонними шлюзами, на яких скоро буде побудовано девять турбінних машин по 90,000 коней силі кожної! От так відповідають трудячі Радянського Союзу на клини капіталістів, що "робітники не зможуть правити країною".

Найбільший будинок на світі.

Досі за найвищий твір в будові щодо висоти уходила вежа Айфля в Парижі, яку збудував німецький інженер Айфель на пам'ятку світової вистави. Але зараз в Нью Йорку "бітують" висоту вежі Айфля. Там збудовано для автомобільної компанії Крайслер будинок-хмародер, який має 1,030 стіп висоти і є 46 стіп вищий, як вежа Айфля. А 75 стіп вищий, як найвища досі будова в Нью Йорку, Бенк оф Мангатап. Оба ці хмародери є найвищими будинками в Америці. Вежа будинок Крайслер збудована з державної сталі.

УВАГА! БУЧАЧ І ОКОЛИЦЯ!

Цим повідомляємо всіх фермерів в Бучач і околиці, що Фармерське Товариство з Бучач встроє в неділю, 27 липня, на фармі т. Івана Лукжого ВЕЛИКИЙ ПІКНІК. Початок пікніку в 1-й годині пополудні. В програму, між іншим, входить перегони і Бейс Бал. Великої перекуски буде подостатком. Пікнікова площа знаходиться 1 1/2 миль на вштані, а 2 миль на захід від Фарм. Дому в Бучач. В неділю ввечері починають в 8-й годині. Државний відділ в Укр. Фармерськи Домі гарно драмо на 3 дії і в "ДВІ ЖЕРТВИ ЗА ВІРНУ ЛЮДЮ БОВ". По представленню буде ЗАБАВА.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЕГО ВСІ ТІ,
що не мають ніяких болів,
кого кров багата і чиста.
ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРМ ФЛЯЧИНУ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ
ІНДІАНСЬКИЙ ЛИНІМЕНТ БЛЕКГАВКА
(РЕТЕЛСНЕЙК ОІЛ)
Торговельна Марка
НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХУВІНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ НІГ АБО ІНШИХ ЧАСТЕЙ ТІЛА І Т. Д.
До того даємо також ДАРМ КОРОБОЧК 14-ДЕННОГО ДІВА БЛЕКГАВКА приготуваного з лінійних рослин, шкряпни, кори, шия і шлі, високо рекомендованого на обкладенні запаленої крони. Ці лінійні рослини промивають везулою і кипиши від усіх лінійних та нездорових матеріалів, роблять кров багатію і чистою, оздорюють весь організм. Виспичі лінійні рослини Індійський (Ретелснейк Оіл) Лінімент Блекгавка з найкращими наслідками і рекомендується його самим знайомим. Попорубуйте і ви також будете вдоволені.
Флячина цего лініменту значинію продається за одного долара. Але з шим оздоровленням ви робимо спеціальну оферу. Пришліть нам поданий вишу купон разом з одним долларом, а ми вишлемо вам огляденою поштовою послужкою ДВІ одно-долларові фляшини лініменту і одну одно-долларову коробочку лінійних рослинного діва Блекгавка. Таким чином отримате ці знамениті ліки, що коштують \$3.00, тільки за **ОДНОГО ДОЛАРА**.
ВИШЛІТЬ ЦЕЙ КУПОН, А ЗАПЛАЧІТЬ \$3.00.
Наша теперішня нова адреса:
BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO. INC.
1536 Dundas Street W., Toronto, Ont.
НАМОНЕ:
В прикладі посилано \$1.00 за який прошу вислати мені поштовою послужкою один долларовий лінімент Індійський (Ретелснейк Оіл) і одну одно-долларову коробочку лінійних рослинного діва Блекгавка, за що я більше не обов'язаний нічого платити.
Ім'я і назвсько
Місто
ПРОСИМО ПИСАТИ ТІЛЬКИ НАШОМУ АДРЕСУ.
Наша гарантія: Ми одним поштовою звернути назад отримані гроші, разом з зарплатою поштовою оплаткою, якщо в яких певних причини ви не будете вдоволені Індійським (Ретелснейк Оіл) Лініментом Блекгавка.
BLACKHAWK INDIAN REMEDY COMPANY

Dr. H. Hershfield
ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР
Спеціальність: венеричні хвороби і хірургія. Говоримо по українськи.
576 MAIN ST., COR. ALEXANDER AVE.
WINNIPEG, MAN.
PHONE: OFFICE 26 600 RES. 28 153

УКРАЇНЕЦЬ Д. Р. Ю. ДРАГАН
M.D., C.M., L.M.C.S.
Лікар, Акушер і Оператор
Член Домініальної Ради Лікарів
203 CANADA BUILDING
SARATOGA, SASK.
(Коло сіднарської стації)

ДР. Г. ЙОНКЕР, М. Д.
Лікар, Оператор і Акушер
397 BURROWS AVENUE
Phone: 51 470. Winnipeg, Man

ДР. ІВАН ОРОБКО
ЛІКАР І ХІРУРГ
ЕКС-РЕЙ ЛІБОРАТОРІЯ
207 MOSER RYDER Bldg.,
101st STREET, EDMONTON, ALTA.

ДР. ГАНС ГЕРШМАН
З 4-річною практикою в головній шпиталі Відня.
734 SOMERSET BLOCK, WINNIPEG
Тел. офісу 27 701 Тел. рез. 52 194
Офісові години від 2—4 і від 6—8.

АДВОКАТ-НОТАР, С. САВУЛА
полагаючу реєстр справ судної, нотарської, нотарської, розводної і одружної
306 CONSERVATION LIFE BUILDING
WINNIPEG, MAN.
PHONE: OFFICE 56848 RES. 46009

ПОСИЛАЙТЕ шкіри до виправки на чорний упрямий ремінь, на сироче, або на "лейси" та накривала (роб) до: YORKTON TANNERY CO., P. O. Box 45, YORKTON, SASK. PHONE — 349
Ми оплачуємо "Фрейт" до нас, як в 100 футів шкури або більше. За роботу ручною. Ціни дуже узірковані.

ТРАЧКА НА ПРОДАЖ.
Мало слядуючі річи на продаж: Трачка за \$425.00; паровий наждак за \$600.00; газоний трактор 25—50 коней силі за \$1200.00; машина до молоточни 36 — 60 за \$260.00; друга машина 32 — 50 за \$550.00; фарма — 160 акрів землі за \$1200.00, 60-акрова фарма по \$100.00 за акер. Прошу зголошуватися на слядуючу адресу: (30) Box 42, WINNIPEG BEACH, MAN.

НА ПРОДАЖ чверть секції землі, чергта міді від Аріас стації, при безреш Леві Вшпінгер. Гарне місце для купання. Викорчованої землі є 10 акрів ренга добрий ліс, в якому є осика, темерек, спрус і береза. "Торренс тайтл". Зголошувіться до: H. P. FERGESEN GIMLI, MAN. (30)

АДВОКАТ СЕМЕН ОЗЕРО заступає у всяких судових справах, як також полагаюче всякого рода справні контрактів, земельні, спадкові і старорачні.
S. V. OZERO, LL. B.
917 Royal Bank Bldg., WINNIPEG
бушв. Юліон Бенк, коло Ситі-Гол. PHONE 89 262

ПО НАГРОБНІ ПАМ'ЯТНИКИ з мармуру, граніту чи звичайного каменю, влаштують до: STONITE MONUMENTAL CO. 155 McGregor St., WINNIPEG, MAN. Ціни наші найнижчі в зах. Канаді.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ.

В цінах на збіжжя не зайшло ніяких повсякних змін, а головню зміну на краше. Помимо несприятливої погоди в степових провінціях західної Канади і помимо того, що в останнім тижні град нароби багато шкоди в Саскечевані і Манітобі, ціни на пшеницю не підніслися. Звідомлення до преси про сталі засівів в Канаді є багато менш надійні, як були останніми тижнями. В деяких околицях Альберти і Саскечевану планує зараз велика посуха. Та це не має ніякого впливу на ціни збіжжя, бо доносять з Європи, що там планує велика спека і живна є вже в повній русі в центральній Європі. Цими днями зачнуть вони в Франції і Німеччині.

В Європі живна показують добрі. З огляду на спеку збіжжя не буде потребувати стояти довго на полі. Його заберуть з поля чимсьорше і завезуть до млинів, щоб як найкраще мати свіж хліб і не купувати шенні з чужих країн.

Тільки ціни на овес і на ячмінь підійшли кілька центів вгору. Та цего збіжжя в Канаді не має багато, бо воно минулого року дописало багато менше, як пшениця. Зараз в канадських елеваторах є понад 170 мільйонів бушель пшениці і не можна її продати.

Коли газета йде до друку, ціни є слядуючі:

Пшениця ч. 1 гард (тверда)	94 1/2
Пшениця нортери ч. 1	94 1/2
Пшениця нортери ч. 2	91 1/2
Пшениця нортери ч. 3	88 1/2
Пшениця нортери ч. 4	86 1/2
Пшениця нортери ч. 5	78 1/2
Пшениця нортери ч. 6	83 1/2
На доставу в жовтні	97 1/2
На доставу в грудні	99 1/2
Овес найліпший ч. 2	44 1/2
Овес добрий ч. 3	41 1/2
Овес поганий ч. 1	39 1/2
Овес поганий ч. 2	30 1/2
Ячмінь двогранний	42 1/2
Ячмінь шестигранний	40 1/2
Ячмінь ч. 3. "Сі-добр'ю"	33 1/2
Ячмінь ч. 4 "Сі-добр'ю"	34 1/2
Ячмінь ч. 5. "Сі-добр'ю"	32 1/2
Жито ч. 1. 1. 2	49
Жито ч. 3	44
Лен ч. 1	1.72

ЖИВИЙ СКОТ.
На стокярдах у Сейнт Боліфеїс минулого тижня було досить багато худоби, якої не можна було продати негайно по вилучуванні. Тому ціни на худобу є несприятливі. Підніслися дещо ціни на безрогої і отовщенні ягнята, однак загальний попит на живий скот остає незмінний.

Коли газета йде до друку, ціни є слядуючі:

БІКИ:

Вибірні (чоїс) до 1,050 ф.	від 8.50 до 9.50
Середні (мідиом)	від 7.50 до 8.25
Звичайні (комон)	від 5.50 до 7.00
Вибірні (чоїс) поверх 1,050 ф.	від 8.50 до 9.00
Середні (мідиом)	від 7.00 до 7.75
Звичайні (комон)	від 5.50 до 6.50

ЯЛІВКИ:

Добрі і вибірні (гуд і чоїс)	від 8.00 до 8.75
Середні (мідиом)	від 7.00 до 7.75
Звичайні (комон)	від 5.50 до 6.50

ТЕЛЯТА:

Молочні (гуд і чоїс)	від 9.00 до 10.00
Молочні середні (мідиом)	від 8.00 до 8.50
Старші на "в'л"	від 9.00 до 12.00
Звичайні і середні	від 4.00 до 8.00

КОРОВИ:

Добрі (гуд)	від 6.00 до 7.00
Середні (мідиом)	від 5.00 до 5.75
Звичайні (комон)	від 3.50 до 4.50
Худі (келерс і катерс)	від 4.50 до 8.00

БУГАЙ:

Добрі (гуд)	від 3.25 до 3.75
Звичайні (комон)	від 2.50 до 3.00

БІКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ.
"Стокерс" (на годівлю) від 5.00 до 5.50 || "Фідерс" (на отовщення) | від 3.50 до 4.00 |
| Корови на отеленні за штуку | від 45.00 до 80.00 |

Свинні вибірні (бейкен-тайл) \$1.00 премії на штуку.

Свинні добрі для бейкуну	11.25
Свинні добрі для бучерні	10.55
Свинні тяжкі	9.25
Свинні дуже тяжкі	7.75
Свинні легкі і до годівлі	від 11.25 до 13.00
Льохм ч. 1 і 2	від 6.75 до 7.75
Свинні дуже худі (роб)	від 5.50 до 6.00

Ягнята гарні-товсті	від 10.00 до 11.00
Ягнята тяжкі	від 9.00 до 9.50
Ягнята звичайні	від 7.00 до 8.00
Барани	9.00
Вівці тяжкі	від 3.00 до 4.00
Середні	від 5.00 до 5.50
Звичайні	від 1.00 до 3.00

Ягнч ч. 1 — 25 ; ч. 2 — 22 ; ч. 3 — 18 ц. дозн.
Масло 25 1/2 ц. до 26 ц. фунт. Бараболі \$2.75 по \$3.00 за 100 фунтів.
Сіно тимотки від \$16.00 до \$18.00; редтан \$10.00 до \$11.00.
Цукор \$5.50 за 100 фунтів. Мука \$3.85 за 98 ф. мішок.

Поступовий фармер не той, зумно веде. Він не назирає який має цілу секцію землі, але той, який на пів секції, або навіть на однім кводрі, або навіть на міських акрах, Товариші фермері! Відновляйте передплату на "Фармерське Життя".

Висилайте свою Сметану
— до —
Crescent Creamery Co., Ltd.
WINNIPEG, MAN.
яка платить і грейдує добре та поступає чесно з фермерами
ФЛІН:
PORTAGE LA PRAIRIE, MAN. — KILLARNEY, MAN.
SWAN RIVER, MAN. — VITA, MAN. — YORKTON, SASK.

ВПОВНИ УСТАТКУВАНА ФАРМА
170 Акрів в місцевості Лорет, Ман. Припірає до ривера 90 акрів вироблених. Около 60 акрів засіяних. П'ять коней. Вся машинерія. Досить добрі будинки. Ціна \$3,500.00. Половина готівкою. Пишіть на адресу:
NORTHWESTERN LAND CO.
1108 McARTHUR BLDG. — WINNIPEG, MAN.
PHONE 26 188

КОСИ
Маємо на складі КОСИ з найліпшої австрійської сталі. Відповідна довжина, легкі і дуже добрі! — Замовляйте сейчас, бо запас невеликий!
Ціна одної коси з перешлюкою \$2.25
Чотири коси за \$8.00
Замовлення посилайте ще нині на адресу:
UKRAINIAN BAZAAR
808 MAIN STREET — WINNIPEG, MAN.

РОБІТНИКИ І ФАРМЕРИ!
Підтримуйте тільки своє робітничо-фермерське Бюро, яке є заложене самими робітниками і фермерами шкливо для полагаювання Ваших клопотливих справ. Імігранти отримують всілякі поради даром. ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО висилає гроші до старого краю і зазначає їх на огатній пошти
В АМЕРИКАНСЬКИХ ДОЛАРАХ,
червими, злотих або в лєх. Гроші пересилаємо поштою або каблетрамом **ДЕНЕЖНО, СКОРО, БЕЗПЕЧНО**
Пишіть за табличкою пересилку грошей або заходіть до нашого офісу на адресу:
INFORMATION AND FINANCIAL BUREAU
600 Belkirk Avenue — Winnipeg, Man., Canada